

Predmet IT-98-32-A, Tužilac protiv Mitra Vasiljevića

Transkripcija i redaktura: Fond za humanitarno pravo, 15.decembar 2005.

Utorak, 13. novembar 2001.

Optuženi Mitar Vasiljević

Svedok Dragiša Dikić

Svedok VGD-22

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.30 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobro jutro, gospodine Vasiljeviću.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, juče, na pitanje gospodine Gruma (Groome) u vezi sa tim ko je kupio flašu rakije iz koje ste pili u ulici Pionirskoj, ako sam dobro razumeo, vaš odgovor je bio da je to flaša koju ste vi doneli i da smatrate da niste u vašem razgovoru izjavili da je Mujo išao da je kupi, već vi. Je li sam u pravu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste, gospodine Vasiljeviću, rekli da mislite da je tako napisano i u vašoj izjavi. Ja bih vam samo pročitao kratko deo te izjave od 17. novembra u prevodu, u stvari na BHS-u koji verujem da je originalan, da kažete da li je to ovo šta ste mislili. Na strani 78 BHS verzije stoji, vaša reč: "Ne, samo sam ja otišao, ovaj, uzeo alkohol, taj što sam popio sa Mujom i ovim njegovim komšijom, ne znam ime. Ništa nisam, ovaj, nosio." Pitanje: "Znači, vi ste doneli?" Vaš odgovor je bio: "Da, da." Pitanje: "Flašu?" Vaš odgovor: "Pitao sam Muju: 'Hoćemo l' popiti? Hoćemo.' kaže, i otišao sam i kupio." Pitanje: "Učinilo mi se da ste juče rekli da je on otišao i kupio?" Vaš odgovor: "Ne, ne, ja." Po ovome proizilazi da

ste rekli da ste vi kupili, ali, ako sam vas dobro razumeo, to niste tada kupili već nešto ranije i tu flašu ste već imali sa sobom, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala. Juče, odgovarajući na pitanja u vezi sa vašim boravkom u bolnici, na dva mesta ste govorili o vašem prelasku na neurohirurgiju, da li je to tačno ili ste mislili na neuropsihijatriju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Neuro ... Izvinjavam se, neuropsihijatriju. Možda ja to malo brkam, jer sam u Zemunu, kad sam operisao kičmu, bio na neurohirurgiji. Neuropsihijatriji u Užicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: A kol'ko znam, da Užice i nema neurohirurgije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada ste u vezi sa bolnicom odgovarali na pitanja gospodina Gruma u vezi sa nekim crtežima i fotografijama, rekli ste da se često dešavalo da vam neki bolesnici lepe iznad kreveta sliku konja i u nameri da se šale sa vama. Da li je to značilo da su svi oni znali da ste vi tako nastradali, dakle na konju, ili je to bilo zbog nečega drugog?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Znali su, znali su. To su se oni šalili. To je šala više, bolesnici, šta će oni, besposleni su.

SUDIJA HANT: Molim vas, napravite pauzu između pitanja i odgovora. Ovom brzinom prevodiocima je teško da vas prate. Gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da. Hvala. Gospodine Vasiljeviću, kada je reč o Muji Haliloviću i vašem objašnjenju i odgovoru gospodinu Grumu u vezi nekog pismenog dokumenta koji pominju svedoci, vi ste odgovorili, ja vas molim da to ipak još jednom potvrdimo, da li je precizno ... Da li se vi uopšte sećate da ste pisali tu povrdu, jer ste pominjali da, ukoliko je postojala, da se može raditi, eventualno, o broju telefona ili adresi. Da li sam dobro razumeo da je to bio vaš odgovor na pitanje gospodina Gruma?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da. Nikakvu drugu potvrdu ja njemu nisam mogao dati, šta ću.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pitanje gospodina Gruma je bilo takođe da li Halilović zna vašu adresu obzirom da je, po vašem svedočenju, stalno prolazio pored vaše kuće. A moje pitanje je: da li je ikad ulazio u vašu kuću i da li je znao vaš broj telefona, odnosno da li ste ikada telefonom razgovarali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ovaj, ja mislim da oni nisu imali, nisu najverovatnije, da oni nisu dolje u selu imali telefon taj. Mislim da nisu sigurno.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, na pitanje gospodina Gruma u vezi sa čišćenjem grada, da li smatrate da je kazna ili sankcija prema vama promenjena tako da umesto zatvora imate obavezu čišćenja grada i vi ste to potvrdili. Ali, pitanje je: da li vam je neko uopšte rekao, da li ste osuđeni na neku kaznu, da li vam je uručio dokument ili da li je ovo čišćenje grada rečeno da je to dalja neka vaša radna obaveza ili promena kazne zatvora?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ovaj ... Kao radna obaveza. Mada oni meni nisu ništa rekli da neće, ovaj, zatvoriti me i, ali, eto, ja sam kasnije slomio nogu pa, najvjerovatnije možda bi' imao problema ako bi izbegavao liniju. Imali su i drugi problema, ja znam da su zatvarali tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodin Grum vas je pitao kako ste smeli da komandiru Tomiću prijavite slučaj u Sasama, ne bojeći se posledica. Da li ste u tadašnjeg komandira Tomića imali takvo poverenje da njemu nešto poverite, šta je moglo da vas, eventualno, ugrozi ili je nešto drugo u pitanju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Tomić je bio komandir milicije, a imao sam i povjerenja, mi smo komšije, blizu smo. Nismo prve komšije, ali u jednoj smo ulici stanovali.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, kada je reč o vašim osudama o kojima je juče bilo reči, što se tiče pevanja pesme zbog koje ste vi i još neki bili osuđeni, da li možete da se setite presude? Da li se radilo o pevanju jedne pesme ili više pesama, u presudi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jedne pjesme. Tako i stoji u presudi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se radi o više nekih stihova ili jednom jedinom koji je bio predmet te presude?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jedna pjesma, kratka. Možda ima deset riječi.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I kada se o onom drugom slučaju radi, rekli ste da je to bio jedan sukob sa komšijom, u vezi vaše sestre, ali mislim da je dobro, zbog objašnjenja, da objasnite šta je to bilo sa vašom sestrom, odnosno, šta je to bilo što je izazvalo vašu reakciju prema tom komšiji, u vezi sa sestrom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa taj komšija je, pravio je on uvijek probleme i stalno je on bio po sudu. Provocir'o mi sestru, zezo, opominj'o ga ja, otac, nije vrijedelo nikad, tako. Došlo je do tog problema i ja sam ga udario. Kasnije sam iš'o na sud. Osuđen sam čet'ri mjeseca zatvora, na godinu dana uslova.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To se radi o uslovnoj osudi, dakle, išli bi u zatvor četiri meseca ukoliko bi takvo delo ponovili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Na godinu dana, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I vi nikada niste ponovili takvo delo, niti je došlo do primene uslovne osude?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se radi o pitanju gospodina Gruma, pitao vas je i rekao da smatra da ste vi jedini ili gotovo jedini koji je znao da su ljudi iz Koritnika u Pionirskoj ulici. Moje pitanje: obzirom da ste i čuli u toku ovog pretresa da su ti ljudi prošli preko rzavskog mosta do hotela "Višegrad", a zatim od hotela "Višegrad" nazad preko rzavskog mosta putem prema Užicu do Pionirske i u Pionirsku, da li je to strogi centar grada, da li tu dosta ljudi stanuje i koliko je, po vašoj oceni, samo to kretanje moglo da vidi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, je l' mislite, ovaj, u gradu ili Pionirskoj ulici, gdje, ovaj, mislite centar grada, Pionirska ili ...?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mislim, mislim na njihovo kretanje od hotela "Višegrad", kroz grad, preko rzavskog mosta do ulice Pionirske i ulazak u ulicu Pionirsku, koja polazi, ako se ne varam, od glavne ulice koja vodi prema Užicu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, moglo ih je videti više ljudi, normalno, to je grad. Grad, zgrade, sve. Oni su bili u stanici policije, kol'ko sam razumijo, pa su otišli do hotela tamo, gde je bila policija, do Crvenog krsta, tako se i uputili, kako su izjavili. Onda u Pionirskoj gore u školi, bila je i gore vojska, blizu tu, ovaj, nema govora da sam ja sam znao gdje su oni. Onda, oni su u toj kući, kako ste vidjeli, na putu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Na pitanja gospodina Gruma u vezi sa konjem po koga ste išli i toga šta mislite sa njim da radite, govorili ste da ste želeli da pojašete konja, a da zatim ga pustite prema mestu koje ste naveli. Moje pitanje je konkretno: da li ste toliko voleli konje i jahanje i da li možda niste želeli da tog konja još neko vreme zadržite i jašete pre nego što ga pustite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, ja kao dijete sam volio konja, imao sam ga, mi, moja kuća, uvijek, dok sam ja završio osmi razred. Padao sam sa njega, bio sam i u bolnici jednom, razbio glavu. Zarađivao sam kao dijete knjige i sebi i sestrama, otac je kupio smolu, onaj, onu borovu smolu. Bilo smolarenje, takozvano, a ja i komšija jedan smo gonili, on sa svojim konjom, ja sa svojim. Volio sam konje uvijek, bilo mi je teško kad je otac prod'o našeg konja, volio sam konje najviše, tako mislim. Onda, ne bi' ga zamjenio ni za jednu životinju, dobra konja pogotovu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Juče ste, gospodine Vasiljeviću, rekli, čini mi se, da je u Višegradu bila, da su bila u to vreme dva imama, ili hodže, kako ste vi rekli, drugi naziv za imama, je li tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde su oni živeli? U gradu ili van grada?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: U gradu, odmah tu kod restorana "Panos" u centru, tačnije od pošte, ispod restorana "Panos", znači onih magacina, imali su tu kuću islamsku, vjersku. Tu su stanovali, znam ja obojicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je neko od njih držao konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne mislim, ne, oni su živeli u gradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su, u to vreme dokle vi znate, bili živi? Odnosno, da li ste čuli da im se nešto možda desilo?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo, ali živi su sigurno oni danas. To bi se posvjedočilo, ipak je to hodža, vjerski vođa, onaj, taj, glavni za vjeru. To bi neki svjedok rekao do sada, to se može i provjeriti, to nije nikakav problem, to se može provjeriti, baš to nije problem nikakav. Jedan je bio stariji, jedan je bio mlađi. Jedan je bio stariji, možda 65 godina, tako, jedan je možda imao 50.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, gospodine Vasiljeviću. Nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Izvolite.

TUŽILAC GRUM: Ako dozvoljavate na stranici 78 BHS transkripta, da li je reč o razgovoru od 16. ili 17.? To bih hteo da mi gospodin Domazet objasni.

ADVOKAT DOMAZET: Ako nisam nešto pomešao, stranica na BHS-u je 78, treba da je od 17. Na stranici ne piše, ali bih rekao, obzirom da se pozivao na razgovor od prethodnog dana, da je to bilo drugog dana.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, mogu li da postavim samo jedno pitanje gospodinu Vasiljeviću, jer mi se čini da postoji konfuzija u transkriptu?

SUDIJA HANT: Zbog čega? Ovo su bila dodatna pitanja. Vi možete da osporavate izjavu, ali ona je već uvedena u spis.

TUŽILAC GRUM: Da, već je uvedena u spis. Hteo sam samo da objasnim nešto iz zapisnika.

SUDIJA HANT: Ne. Bila su dodatna pitanja i mi smo završili. Izvolite, vratite se, gospodine Vasiljeviću. Ne ... Izvinite, izvinite, molim vas. Koleginica želi da vam postavi neka pitanja. Izvolite.

SUDIJA JANU: Gospodine Vasiljeviću, htela bih da se vratimo na onu situaciju koju je opisala VG-81. Vi ste rekli da poznajete tu svedokinju, da ste je poznavali niz godina, ona je rekla da vas je poznavala godinama i vi ste rekli da ste je odmah prepoznali kad je ušla u sudnicu. Ta se situacija dogodila 18. maja 1992. godine. Reč je o transkriptu na stranici 1220, red 18, ja ću da vam pročitam šta je svedokinja rekla: "Pošla sam sa svojom familijom na Kosovo Polje s namerom da radim na zemlji. Nosila sam korpu sa nekim semenjem. Na ulazu, na vratima kuće gospodina Vasiljevića stajao je Mitar sa svojom ženom i trojicom meni nepoznatih uniformisanih lica. Mitar Vasiljević nam se približio i hteo je da mu pokažem moju ličnu kartu. Držao je moju ličnu kartu i rekao", i ona citira: "Nemoj da te tražim." To se dogodilo u podne 18. maja. Moje pitanje je sledeće: ako je do tog incidenta došlo, zašto ste hteli njenu ličnu kartu ako je poznajete već 15 godina, odnosno u tom času ste je poznavali već 15 godina? I moje drugo pitanje: šta biste učinili s tom ličnom kartom?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Gospođo sudinice, ja osobu 81 poznajem odlično. Stanovala je, u stvari, ona je dok je devojka bila, stanovala u mom komšiluku jedan kilometar. Poznajem i njenog muža. I ja se pitam, ona je to izmislila, zašto bi meni trebala njena lična karta. Ženu koju poznajem dobro, poznajem joj brata, familiju, poznavao je godinama. Ja sam radio u restoranima, ona je radila u opštini, dolazili su tu na doručak, znao sam je odlično, ja bi želio kad bi njen muž došao da to posvjedoči, pa sad, možda će ona njega ubjediti, ali ja bi' želio takvu njegovu izjavu da vidim, mislim, da on kaže svoje mišljenje.

SUDIJA JANU: Ako sam vas dobro shvatila, kad se ta situacija dogodila, vi ste stajali ispred ulaza sa svojom ženom, a ona je prolazila, rekli ste sa svojim mužem, ona kaže sa svojom familijom, ali niste tražili da vam ona da svoju ličnu kartu, jesam li to dobro shvatila?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ja nisam, ovaj, nisam ja, tu ništa nije, ja nju nisam ni vidio nikad, ja se ne sjećam da sam je vidio uopšte u ratu. Nije to istina, nikak'a, nisam ja nju vidio, nego ona tako kaže. A i da sam ... Nisam je vidio, a moja će žena svjedočiti isto tako, neka kaže, a i da sam je vidio, zašto bi njoj tražio ličnu kartu kad je znam?

SUDIJA JANU: U redu. Dakle, vi svedočite da se ta situacija nije dogodila, u redu.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da, godpođo sudinice, isto kao drugo što priča. Ona mene sve vidi, od 14. do 25., a ja sam u bolnici već.

SUDIJA JANU: Gospodine Vasiljeviću, možete li da mi kažete koje je zanimanje gospodina Lukića? Vi ste konobar, a koje je njegov zvanje, gospodina Milana Lukića?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Milan Lukić je, mislim, završio školu, srednju, vodoinstalater. Ali mislim da nije nikad taj pos'o radio, on u Višegradu nije nikad ni radio. Da li je radio u Srbiji, ako je radio, možda kratko, znam da je radio u Švajcarskoj (Switzerland), da je držao tamo neki kafić. Nije radio, mislim, svoj pos'o nikad, taj što je završio školu. Iz Švajcarske doš'o u ...

SUDIJA JANU: Hvala. Drugim rečima, možete li Pretresnom veću u tom slučaju da kažete da se ta vrsta školovanja završi sa, koliko godina ... 18 godina? S koliko godina je on završio to školovanje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Škola traje 11 godina, znači, pa tačno 18 godina. U sedmoj polazimo u školu, 18 godina. To je srednja škola, to je zanat, znači osam razreda osnovne i tri zanata, 11, 11 godina škole treba dat'. To su srednje škole.

SUDIJA JANU: Hvala. Rekli ste da niste imali mogućnosti da se družite sa njim, da je on rano otišao, da je radio u Obrenovcu, u Švajcarskoj, Nemačkoj (Germany) i na još nekim drugim mestima. Takođe ste rekli da je postojala razlika u godinama između vas i njega i sve je to dovelo do toga da on nije bio prisutan, naprosto, na području opštine Višegrad i da je to njegovo odsustvo trajalo mnogo godina?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: On nije sigurno bio prisutan posle škole, dobro, otiš'o je sigurno u vojsku, onaj, 15 mjeseci i nije radio nikad u Višegradu, a ako je i dolazio na taj godišnji odmor iz Švajcarske, i to je kratko, ja se ne sjećam da sam ga viđ'o. Ja njega znam najviše kao dijete iz škole, da smo se družili prije, nismo ni mogli, ja sam radio, ja sam od njega stariji 13 godina, jer, on je mislim 1967. godište.

SUDIJA JANU: Da li je moj zaključak tačan kad kažem da nije bio prisutan u tom kraju možda šest godina, jer mislim da se sećam da je 1992. godine imao 24 godine?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Pa, tako, tako onda, ako je 24 godine ...

SUDIJA JANU: U redu.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Sigurno.

SUDIJA JANU: Međutim, nakon svih tih godina njegovog odsustva iz tog područja, mora da je za njega bilo vrlo teško da poznaje ljude, da zna ko je ko i kome pripada koja kuća. Moje pitanje je sledeće: je li vas Milan Lukić pitao da mu date informacije o ljudima i o tome ko poseduje koju kuću, u zavisnosti od nacionalne pripadnosti ljudi? To bi bilo jedno pitanje, a moje drugo pitanje bi bilo sledeće: jeste li mu ikada dali takve informacije, dobrovoljno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da vam kažem, što se tiče dolje tog kraja od Višegrada nizvodno, on zna dobro, ovaj, muslimanska sela i srpska sela. Ima i on tu puno školskih drugova, a znamo mi svi koja su muslimanska sela, koja su srpska. Po gradu da je znao koje su muslimanske, koje su srpske kuće, nije najverovatnije, ali mislim da nije on to ni birao, ni koga će, njemu je bilo bitno da je Musliman, čovjek i nije on ...

SUDIJA JANU: Da se vratimo na moje pitanje ili pitanja. Da li je on od vas tražio da mu date informacije o ljudima i o kućama u vezi sa vlasništvom tih kuća? To je moje pitanje. Molim vas da mi odgovorite, da ili ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ne, gospođo sudinica. Nije nikad on meni tražio da mu ja kažem koja je čija ...

SUDIJA JANU: Nikada nije tražio. Da li ste vi ikada njemu dali jednu jedinu informaciju u vezi sa tim dobrovoljno, a da on to nije tražio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ne.

SUDIJA JANU: Želim da vam skrenem pažnju na VG-14 koji je ovde izjavio 13. septembra, a to je strana transkripta 436, red 17, i VG-14 je rekao da 7. juna, kada su krenuli u pravcu Sasa, znači kada su prelazili kolima reku Drinu u pravcu Sasa, rekao je: "Mitar Vasiljević, kada su se zaustavili blizu kuća je rekao Milanu Lukiću i citiram šta je rekao: 'Ovo je muslimanska kuća.'" Da li ste vi to rekli i ako jeste, zašto?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Milan Lukić je znao, on je tri godine prolazio tu, koje su muslimanske, a koje srpske kuće. A kuća koja je pokazata na fotografiji, ona nije muslimanska kuća, ona je srpska kuća. A Kosorić se on preziva, Stojan.

SUDIJA JANU: Znae, meni taj kraj nije poznat, ali svedok VG-14 je rekao kad ste se zaustavili, vi ste rekli Milanu Lukiću da je to muslimanska kuća. To je u njegovoj izjavi, prema tome ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Kad smo se, kad smo se zaustavljali ja nisam mog'o to reći, ja nisam bio s Milanom u kolima. On govori da je u autu, pa, ovome, šest ljudi u "pasatu", u "jugu".

SUDIJA JANU: A vi niste bili s njima u kolima? Niste bili u kolima s Milanom Lukićem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ja sam bio u "jugu", sa Mehom Džafićem, drugi auto.

SUDIJA JANU: Hvala vam. Dokazni materijal koji je izveden u ovome predmetu, navodi na to da je gospodin Gavrilović imao zvaničan položaj u SDS-u, Srpskoj demokratskoj stranci. Takođe ste spomenuil da posle sahrane vašeg rođaka, vi ste se javili ponovo gospodinu Gavriloviću u Uzamnici i molili da više ne budete u zatvoru. Moje pitanje je sledeće: da li je gospodin Gavrilović kome ste vi raportirali, ista osoba kao ona koja ima zvaničnu funkciju u Srpskoj demokratskoj stranci?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ista je osoba, samo se izvinjavam ako sam rekao da sam se obratio u Uzamnici, ne u Uzamnici, on je bio na komandi u Bikavcu, a ležao sam u zatvoru u Uzamnici. Pa ako sam to izjavio da sam mu se obratio u Uzamnici, ja bi' vas zamolio da mi to is ... Onaj, da to ispravim. On je radio u komandi, u komandi, a komanda je bila gore u hotelu na Bikavcu. Pa, ako sam rekao da sam se javio u Uzamanici, onda bi' se ja ispravio.

SUDIJA JANU: Hvala vam. Koliko vam je poznato koji je položaj gospodin Gavrilović imao u SDS-u, da li se on zove Dragan?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ja ga znam kao "Drago", ali, vjerujte, da je Dragan, Dragomir, možda, Drago ga ja znam. On je imao, bio je uticajan, a posle je bio, ja mislim, bio predsjednik stranke SDS-a, u početku rata nije, bio je Branimir Savović, a posle je bio on. Sad ne znam koje godine preuzeo tu dužnost, možda 1994. godine, 1995. godine, nisam siguran, al' znam da je bio predsjednik stranke.

SUDIJA JANU: Da, i on je bio vrlo uticajan u stranci, hvala vam. Imam još jedno pitanje: da li je on vama dao zadatak da čistite ulice, da li je on bio taj koji vas je za zadužio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Rekao mi je, kaže "Ajde, onda," mi smo i školski drugovi, "da organizuješ čišćenje grada", ja sam pristao i tako.

SUDIJA JANU: U kojem svojstvu je on vama dao taj zadatak? Da li je on bio vaš komandant?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: On nije bio glavni komandant. Samo im'o je funkciju kod vojske veću, sad koju je on dužnost tačno imao, a nije bio on glavni komandant za Višegrad, ali je imao, onaj, radio je gore u komandi i bio je uticajan.

SUDIJA JANU: Da li je on imao bilo kakvu funkciju u TO, u Teritorijalnoj odbrani?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ja mislim, dok nije uspostavljena ta, sad, kako bi' vam ja rekao, da je i prvi on bio, ovaj, recimo od 6. aprila. Da je on bio zadužen za, da je bio glavni on kao taj komandant, kao u vojnom odsjeku ... E posle kad je, kako je dolazilo do tih promena, doš'o i jedan kapetan, Vinko Pandurević, on je to preuzeo, a ispočetka on bio glavni za to organizovanje, sad kako bi' vam rekao, te ...

SUDIJA JANU: Moje poslednje pitanje, gospodine Vasiljeviću, je sledeće: ko je odlučio da vama neće da izda oružje nakon što ste pušteni iz Uzamnice, ko je to odlučio?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: On. On mi nije dao. Njemu sam i predao i nije mi dao. Ja nisam htio na liniju ...

SUDIJA JANU: Hvala. Vi ste u vojsci, u redovnoj službi ...

prevodioci: Molim vas, časni Sude, pričajte bliže mikrofону.

SUDIJA JANU: Bili ste u vojsci na redovnom služenju. Zar nije bilo neobično za vas, pošto ste nam rekli da vam je izdato ovo oružje na revers, uz potpis, kad su vam uzeli oružje, zar niste tražili da dobijete nekakvu izjavu ili potvrdu da vi više nemate oružje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Nisu mi dali ništa. Ja vam kažem, kad sam sa njim razgovarao, kad sam došao iz Prelova, kad su me iz Prelova poslali da se javim u komandu, sa njim, uzeo mi oružje, rekao mi: "Bićeš zatvoren.", ja sam rekao: "Zatvori me, ja ti neću noći vući hranu." Sišao sam u grad, posle jedno sat-dva vremena, toliko možda, vojna policija mi je došla ...

SUDIJA JANU: To znam. To smatram sasvim normalnim da vam je oduzeto oružje, da ste bili u pritvoru. Međutim, kad ste imali taj zadatak da čistite ulice, rekli ste da ste se bojali, situacija je bila opasna. Zašto vam ponovo nije izdato oružje? Jer, nakon što ste se vratili iz bolnice, rekli ste nam da ste imali te psihijatrijske probleme i tad vam jesu dali oružje. Prema tome, zašto ga onda u tom periodu niste imali? Možete li to da objasnite?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Mislite ovo dok sam bio u Višegradu, još dok nisam otišao u bolnicu? Nisam to baš najbolje razumeo, dok sam bio, znači, u Višegradu, zašto nisam, ovaj, imao oružje? Prije bolnice?

SUDIJA JANU: Ja sam shvatila da, kad ste vi bili pritvoreni, oduzeto vam je oružje. Nakon što ste pušteni dat vam je zadatak da čistite ulice, ali niste dobili nazad oružje. Prema tome, moje pitanje je, ja tražim od vas da mi objasnite, ako imate objašnjenje, zašto tada niste ponovo dobili oružje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Meni oružje nije ni trebalo više. Ja sam u gradu, nisam ja, ovaj, nije mi, nije bilo ni potrebno, ja to nisam ni insistirao toliko, meni je bilo bitno da me ne vraćaju u zatvor. A ono mi nije ni trebalo, ja sam u gradu.

SUDIJA JANU: U redu, hvala vam. Hvala vam.

SUDIJA TAJA: Kada su vas primili u užičku bolnicu, u hitnu službu, ko je objasnio vaše povrede? Da li ste to vi objasnili ili je to bio neki drugi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Kad su me doveli u bolnicu kolima, dovezli, odveli su me tamo na prijemno odeljenje, šofer je dao ove dokumente tamo, tim sestrama, kako ide, objasnio je sigurno da se radi o lomu, snimali su mi nogu i bio je dežurni ljekar Duško Jovičević i taj ljekar koji primi pacijenta, on ga vodi i do kraja. Znači, tako mislim da ljekar koji primi pacijenta, lječe i drugi doktori, normalno, ali ljekar koji primi, on je glavni za svog bolesnika. Snimili su mi nogu i rekli su mi da su slomljene obadvije kosti, mada sam ja to znao već i u Višegradu, kad su mi snimili, to mi je rekao doktor Goran Lončarević. Prije nego što sam došao u Užice, znači u Višegradu sam znao, za lom obadvije kosti.

SUDIJA TAJA: Moje pitanje je: ko je objasnio uzrok vaše povrede? Jeste li to bili vi?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Pa, ovaj, najvjerojatnije da je šofer rekao i ja sam rekao doktoru, sve što me pitao.

SUDIJA HANT: Pitanje je sledeće: da li ste vi doktoru objasnili kako je došlo do vaše povrede, kako ste se povredili? To vas je pitala sudija Taja (Taya).

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da vam kažem, da l' sam u tom momentu objašnjav'o doktoru, ne sjećam se. Lično ovom doktoru Dušku Jovičeviću, a kasnije znali su svi da sam pao sa konja i pričao sam, znali su i bolesnici. A da li sam, da budem baš iskren, u tom momentu tom doktoru, ja ne znam da li je on bio prisutan kad su meni snimali nogu ili je to radila druga ekipa ovaj i tih stručnjaka koji rade na aparatima za

snimanje. U tom momentu da l' sam njemu rekao da sam pao s konja je ne mogu se, ovaj, sjetiti i da li je, možda me nije ni pitao, on je gledao samo da l' ... Povrede. Pa, da ne bi, tačno sad, da kažem da sam mu rekao u tom momentu, ne sjećam se, a ako je pitao do čega ... Kako je došlo do povrede, onda sam mu objasnio, sigurno. Ali znali su oni to sve, kasnije su znali.

SUDIJA TAJA: Da li se sećate, šta ste vi rekli, kako ste vi to objasnili?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ja, opet vam kažem da ne znam ja u tom momentu, da l' sam ja njemu to rekao. I da l' me je on to pitao ili je on samo po tim snimcima konstatovao, jer je on imao i snimke iz Višegrada i snimili su, konstatovao lom i rekao da su obadvije, ovaj, slomljene. Da l' sam rekao tačno u tom momentu, ne sjećam se, ne bi' vam mogao reći tačno, u tom momentu kad sam primljen.

SUDIJA TAJA: Niste rekli da ste pali na ravnom terenu, na borbenom polju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ne, nisam ja to rekao. Ja, kol'ko sam shvatio tamo u otpusnici piše: "sa ratnog područja iz Višegrada", ja mislim da su oni tako pisali svakome, ne znam kako su pisali drugim bolesnicima, da li je to zbog naplate usluga tih bolničkih, kako.

SUDIJA TAJA: Da li ste doktoru spomenuli konja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Pa, ja vam kažem, u tom momentu ne znam, al' znam da su svi doktori kasnije, kako sam ja slomio nogu i bilo je i tu i zezanje i bolesnika i znali su.

SUDIJA TAJA: Da li ste ikada videli vašu istoriju bolesti koja se odnosi na vas, a napravljena je u užičkoj bolnici?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Pa, ja nemam ništa, ovaj, osim to što piše na otpusnim listama. A sad tamo šta piše još, ovaj, to doktori znaju, oni sigurno svaki dan vode te vizite i to. Bolesnik može znati samo šta piše na otpusnoj listi.

SUDIJA TAJA: Da li su vas pitali da li ste bili na poslu ili van posla kad ste povredili nogu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ne mislim da su me to pitali, ne znam, ne sjećam se.

SUDIJA TAJA: Da li su vas, takođe, pitali kog dana i u koliko sati ste povređeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Pa, nisu me pitali, pa oni znaju dan, ja sam isti dan prebačen iz Višegrada u Užice.

SUDIJA TAJA: Možda su znali kad ste stigli, ali nisu mogli da znaju kad je došlo do povrede.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Pa, isti dan, kažem vam, ja sam prebačen iz Višegrada u Užice. Pa, je ... Ako me pitao: "Danas?" normalno da sam rekao: "Danas."

SUDIJA TAJA: Da li ste objasnili i koji je vaš posao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Nisam ništa pričao to, ništa nije ni pitao niko to, doktor me nije pitao.

SUDIJA TAJA: Niste rekli da ste rezervista, da vam je to posao?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Pa, tako su oni nas vodili, pa znaju oni to, ako je to, tamo što piše u otpusnici, "Teritorijalna odbrana". Pa, jeste sigurno, ako me pitao, jesam rekao sve što me pitao.

SUDIJA TAJA: Mislim da su te informacije, da li ste bili na poslu ili van posla i dan i vreme povrede, su neophodni podaci da bi se dobilo zdravstveno osiguranje, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da.

SUDIJA TAJA: Što se tiče spiska svedoka koji je predala Odbrana, da li ste se vi konsultovali sa zastupnicima Odbrane pre nego što je taj spisak podnet?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Svjedoka Odbrane? Da l' sam se konsultov'o sa advokatom unazad, recimo 20 dana, mjesec? Ja nisam ...

SUDIJA TAJA: Bilo kada, u bilo koje doba, da li ste se konsultovali sa svojim zastupnicima Odbrane? Sa svojim advokatima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Kad mi je advokat došao u februaru 2000. godine prvi put, kad sam odlučio da mi Domazet, gospodin Domazet bude advokat, ja sam mu rekao da sam ... Da kažem ja ovako, na prvom izjašnjanju na sudu bio mi je advokat, ovaj, po službenoj dužnosti iz, ovaj, iz Foče, Slaviša i njemu sam ja isto rekao da sam bio u bolnici. E kasnije kad mi je Domazet, gospodin Domazet doš'o u februaru, ja sam mu rekao: "Vlado, oti'ćeš u Višegrad u bolnicu, oti'ćeš u Užice."

SUDIJA TAJA: Ne, ne. Ne, sačekajte, molim vas. 18. oktobar 2001. godine, advokati Odbrane su podneli spisak svedoka. Pre nego što je podnet taj spisak, da li ste se vi konsultovali sa svojim advokatima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da li da on pozove te svjedoke, je li tako vi mislite?

SUDIJA TAJA: Ne. Koga vi želite kao svedoka i sadržaj svedočenja tih svedoka. Da li ste se o tome konsultovali sa svojim advokatima?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Što se tiče, za medicinske ove svjedoke, rekao sam mu za doktora Lončarevića, znači, prije, u Višegradu, u Užicu za Moljevića i Jovičevića, a ostali su se svjedoci javili sami, medicinske sestre i doktori sa neuropsihijatrije i ostali doktori koji će doći sa ortopedije. Oni su se to sami ponudili, jer su gledali to na televiziji, izjave svjedoka i sami su se oni, onaj ...

SUDIJA TAJA: U redu. Na tom spisku se ne pojavljuje doktor Jovičević koji vas je lečio kao hitan slučaj. Prema istoriji bolesti iz užičke bolnice ne pojavljuje se doktor Jovičević. Zašto njega niste pozvali kao svedoka Odbrane?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ja sam insistir'o gospodinu Domazetu, ali kol'ko sam shvatio gospodina advokata, da gospodin Jovičević mora na operaciju kičme. Gospodin Domazet to može najbolje objasniti, da je bolestan, mislim, da ima problema sa kičmom i da treba na operaciju.

SUDIJA TAJA: U redu. Na istom spisku nema imena doktora Gorutića ili Goretića, hirurga i Dragane, bolničarke, koji su izvršili operaciju 15. juna 1992. godine, prema istoriji bolesti. Koji su razlozi zbog kojih oni nisu pozvani da svedoče?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ja ne znam zašto, ovaj, niti da ta sestra Dragana, recimo znam da je bila, ali da se ona zove ne znam i Gorutić, kažete taj lekar, što je bušio petu? Pa ne znam, gospodin Domazet da li je sa njime razgovarao, ovaj, a on će to najbolje objasniti. Ja sam, ovde sam mu rekao da ode u Užice u bolnicu, da to ...

SUDIJA TAJA: Koliko dugo ste bili ambulantno lečeni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ja sam bio 21 dan na ortopediji, objašnjavao sam, bušili su mi petu i stavljali tegove i kad sam to 21 dan završio sa istezanjem mišića, stavili su mi nogu u gips do kuka. E, onda sam počeo hodati sa štakama i prebacili su me na neuropsihijatriju i ostao sam do 28. jula 1992. godine na neuropsihijatriji.

SUDIJA TAJA: Da, da. Ali, nakon što ste izašli iz užičke bolnice i dalje ste išli na lečenje, ali više niste morali da budete u bolnici.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Nisam morao biti u bolnici, išao sam na, ovaj, prvi put na kraćenje gipsa, do ispod koljena, takozvana čizma, pa sam, kad sam otišao drugi put na kontrolu, skinut mi je gips i tako kad mi zakažu ljekari, ovaj, kontrolu onda javim se u Višegrad po uputu i onda idem specijalisti u Užice. Nije bitno, sad ti specijalisti, ne moram ja ići gore na odelenje, oni imaju dolje u prizemlju, ovaj, svoje sobe radne i koji bude dežurni, taj ljekar, on pregleda bolesnike.

SUDIJA TAJA: Kako se zove specijalista koga ste sad upravo spomenuli?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Nisam ... sad? Koji je bio dežurni, ja kažem, koji bude dežurni. A bilo koji da bude dežurni.

SUDIJA TAJA: Znači svaki put je drugi dežurni?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Obično bude, a ne mora da zna ... A obično bude, njih ima, mislim, jedno kol'ko je bilo, ja ne mogu tačno reći, pet-šest doktora gore na ortopediji. I bio sam dužan ići i na kontrolu na neuropsihijatriju isto. E, tamo sam mor'o ići na odelenje.

SUDIJA TAJA: U redu. Vi nikad niste niste slomili desnu nogu, da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Nikad, ne.

SUDIJA TAJA: Mnogi svedoci su svedočili o tome da ste vi napisali neku vrste potvrde koju ste dali Muji Haliloviću. Čak i posle tih svedočenja se vi ne sećate te potvrde, da li je to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da. Ma nisam ja njemu mog'o nikakvu potvrdu dati. Nisam ja bio zadužen za tako nešto, neku potvrdu koja je zvanična potvrda, tako nešto. Ako sam mu dao, mog'o sam mu dati broj telefona, broj ulice, kuće, ulice, tako.

SUDIJA TAJA: U redu. Ovo je hipotetičko pitanje: Potvrda koju bi napisao neko kao što ste vi, ako je postojala i kad bi se ta potvrda pokazala policiji, garantovala bi sigurnost ljudi iz Koritnika, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Mislite da bi to policija ili neko to, ovaj, da sam, primjera radi, dao neku potvrdu? Ma kak ... Ne bi to niko, pa kakav ja, pa znali su mene svi policajci u Višegradu. Koji sam ja bio ... Ko sam ja bio njima? Policija ima svoje starješine. Oni bi samo mogli da me zatvore, ja, recimo, ako bi dav'o neke potvrde .

SUDIJA TAJA: U redu. Znači, prema vama, takva potvrda nikada ne bi imala tako efikasno dejstvo, da li to hoćete da kažete?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da, časni Sude.

SUDIJA TAJA: I poslednja serija pitanja koja želim da vam postavim, odnose se na vaš izveštaj na reci Drini, izveštaj policiji. Rekli ste da ste nakon tog incidenta vi javili o zločinu koji je počinio Milan Lukić i njegova grupa i da ste to javili komandiru Tomiću. To znači da je došlo do tog incidenta koji policija treba da istraži, po vašem mišljenju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da.

SUDIJA TAJA: To, takođe, znači da, ako biste znali tačno mesto gde se nalazio Milan Lukić, vi biste to javili policiji, odnosno nadležnim vlastima koje su vodile istragu, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Mislite ako bi znao gde stanuje?

SUDIJA TAJA: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Rekao bi', normalno da bi' rekao, ovaj, pa ja mislim da su oni znali gdje on stanuje. Oni su stanovali tada u Banji.

SUDIJA TAJA: Takvo vaše ponašanje nije se promenilo od tog incidenta na Drini, sve do danas, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ne mogu da vas razumjem, kako mislite ponašanje je l' se promjenilo?

SUDIJA TAJA: Da. Naime, ako vam je poznato tačno mesto na kome se nalazi Milan Lukić, čak i danas, vi biste takvu informaciju preneli nadležnim vlastima da sprovedu istragu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Gospođo sudija, ja bi' najviše volio sad kad bi znao, on je sigurno u Srbiji. Kad bi njega uhapsili, ja, niko to ne bi želio k'o ja. Jer ja odgovaram za njegova nedjela, za kuće i sve, a niko ne bi taj bio sretniji od mene kad bi njega uhapsili.

SUDIJA TAJA: Za 1997. ili 1998. godinu, rekli ste da ste bili na krštenju ćerke Milana Lukića. Gde je bilo to krštenje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: U Višegradu, u crkvi.

SUDIJA TAJA: Vi ste bili unapred obavješteni da će doći do tog krštenja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da.

SUDIJA TAJA: Milan Lukić je, takođe, bio prisutan na krštenju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da.

SUDIJA TAJA: Jeste li te informacije dali policiji ili SFOR-u (Security Force) u Višegradu, u to doba?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Znala je policija odlično gdje on stanuje. On je stan ... To njemu kad je izaš'o iz zatvora, iz Beograda, pa je prebačen za Sarajevo je bio, na Kulu, njega je čekao stan u Višegradu i stvari, sve. Nov stan, nove stvari i on je tu stanovao. Znali su oni, nije to treb'o niko obavještavati.

SUDIJA TAJA: Francuske snage ...

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Još su mu dali i kafić.

SUDIJA TAJA: Francuske snage u sastavu SFOR-a u Višegradu, u to vreme, su, takođe, bile upoznate s tim?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Gdje on stanuje, mislite, da li su to znali oni?

SUDIJA TAJA: Ne. Milan Lukić je u to vreme bio u Višegradu da prisustvuje krštenju?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Da, da, bio je prisutan kad je bilo kršćenje.

SUDIJA TAJA: Ne. Moje pitanje je sledeće: francuske snage u sastavu SFOR-a smeštene u Višegradu, znale su, bile su obavешtene o krštenju na kome je prisustvovao Milan Lukić?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Pa, nisu, sad ja ne znam da l' su francuske snage bile u Višegradu tada. Kod mene su bile francuske snage SFOR-a u, od juna 1996. godine, izvinjavam se ja, od juna 1999. godine, 1999. godine, a krštenje je bilo, znači, 1998. godine.

SUDIJA TAJA: Ne. Francuske snage su bile smeštene tamo ranije.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: E da l' su oni znali, ne znam. Ja nisam imao nikad nikakav kontakt sa vojnicima SFOR-a osim ovih što su stanovali kod mene, kad su došli da pitaju bi li mogli stanovati i tako.

SUDIJA TAJA: Dakle, vi niste ništa javili policiji, niti SFOR-u, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: O krštenju, da će biti na krštenju?

SUDIJA TAJA: Da.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ: Ne. On je tada i bio u Višegradu. U to vrijeme je on bio. Šta da vam kažem, on je, nekad ode pa ga nema po dva tri mjeseca, dođe 10 dana, pet. Im'o je to kretanje varljivo i tako.

SUDIJA TAJA: Hvala.

SUDIJA HANT: Gospodine Grum, da li želite postaviti neka pitanja koja proizlaze iz pitanja sudija?

TUŽILAC GRUM: Da, imam, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine Vasiljeviću, sudija Janu (Janu) vam je postavljala pitanja o jednoj ličnoj karti, o ličnim dokumentima. Moje pitanje je sledeće: da li je tačno da, ako neka osoba uza sebe nema dokumente ... Ne, oprostite, povlačim pitanje. Da li bi bilo tačno da na različitim kontrolnim punktovima oko Višegrada, osoba koja bi htela da prođe kroz neki kontrolni punkt bi morala da pokaže svoju ličnu kartu ili neki lični dokument, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam ja, gospodine, nisam nikada radio na tim punktovima. Nikad nisam kontrolisao nikoga, ne znam. Kad je bio Užički korpus, oni su najvjerovatnije, onaj, kontrolisali, oni ne znaju ljude i tako. Da su kontrolisali, najvjerovatnije i Srbe.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Svakako ste u određenom momentu i vi sami morali da prođete takav određeni punkt i kada se to dogodilo, da li su tražili od vas da pokažete svoje lične dokumente?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja ću vam reći. Ja sam imao jedan punkt pod mojom kućom, tu kad je bio Užički korpus. Oni meni nisu nikad tražili, ja

sam tu stanovao, ja da vam iskreno kažem, ja sam znao i skuvati kafu tako, ponekad i tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li ikada videli nekoga drugog na tom punktu, da su od njega tražili da pokaže svoje dokumente?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Jesu, oni su zaustavljali autobus, recimo koji ide iz Župe, sve su oni kontrolisali i Srbe i Muslimane. Ulaze u autobus s jedne strane, putnici, pa izađu, pa opet tako, u krug. Sve su oni kontrolisali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A kada su kontrolisali ljude, one koje su kontrolisali, jedna od stvari su bili dokumenti, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da, lična dokumenta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ne bi li bilo tačno reći u tom slučaju da osoba koja se nalazi u Višegradu, a pokušava da izađe iz Višegrada, ne može da prođe kroz taj punkt osim ako nema uza sebe svoje lične dokumente? Zar to ne bi bilo tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa najvjerovatnije da bi, pa šta znam kako bi oni to, ovaj, regulisali. Mislim da su svi stanovnici znali, punoljetni, da moraju nositi, pa dobro neko bi garantov'o za nekoga sigurno, ko poznaje koga, šta znam kako bi proš'o. Ne bi ni to bio neki problem, mislim tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Takođe ste nam malopre rekli, što se tiče komandira Dragana Tomića, da ste vi bili dobar prijatelj sa njim, da ste mu verovali, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Bili komšije, a da smo bili neki toliki prijatelji, nismo. Bili smo dobri. On je stanovao jedno sedam-osam kuća od moje kuće, ne znam sad tačno, gore prema Višegradu. I bio je komandir milicije, znao sam ga godinama, znači.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možemo da kažemo da su i drugi ljudi u tom kraju znali za vaš odnos sa Draganom Tomićem?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa ne, kako, mislim, nisam ja, ovaj, da smo mi bili, ako mislite vi, neki veliki prijatelji, da smo mi izlazili nekada, recimo u mirna vremena, ovaj, po kafanama i to, nisam ja sa njim, on je imao svoje društvo, svoje, ja nisam to sa njim. Ja sam, hoću da vam kažem, sa njim dobar tako kao komšija više. Jer sam prolazio ja, izvinjavam se, svaki dan ja prođem pored njegove kuće kad idem na pos'o i tako. Stao bi autom kad ja idem s posla ili pođem kad on ide na pos'o, ako ima mjesta stavio bi me u auto i tako do grada, kao i drugi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno ako tvrdim da je Mujo Halilović koji je dolazio u vašu kuću, na primer, da je on znao da je Dragan Tomić vaš sused?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, znao je, znao je Mujo Halilović i on je prolazio istom ulicom, znao je da je Dragan Tomić moj komšija, znao je to Mujo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A Mujo bi takođe znao da vi i Dragan Tomić održavate dobre komšijske odnose?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja to njemu nikad ni, pa ni, ja 'oću opet da vam kažem, ja nisam, onaj ... Da vam kažem i ovo, ja sam prvi put bio kod Dragana Tomića u kući, možda 199 ... 'Ajde da budem tačan, ne znam, 1994, 1995. godine, komšija sam ja. A prvi put u kuću sam bio kad mu je otac umro. Nisam ja, ovaj, on nije kod mene kući nikad dolazio, ni on ni brat, a ja sam u njegovoj bio samo, onaj, kad je otac mu umro. Nismo mi bili neki prijatelji, ako vi, da vam objasnim to, baš da smo bili prijatelji, ovaj, neki, kao što su prijatelji koji se stalno družu, dolaze jedan drugom i to, kući, nismo, nismo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Međutim, rekli ste nam da je vaš odnos sa gospodinom Tomićem bio dovoljno dobar da ste mu poverili informaciju koja je mogla ugroziti vas i vašu familiju, je li to tačno?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, to je bilo više nego neko daleko poznanstvo, to je neko kome ste poverili svoj život i živote svoje žene i dece, zar ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, da, dobro, to je i dužnost njegova, ja sam se i vama povjerio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li bi bilo tačno, da li biste se složili sa mnom, da ne bi bilo nerazumno da Mujo Halilović smatra da Dragan Tomić, kao komandir milicije, da on sazna da ste vi napisali neko pismo ili neku potvrdu koja garantuje sigurnost Muji Haliloviću i drugim ljudima, da bi Dragan Tomić to poštovao i da ne bi učinio ništa nažao tim ljudima. Dakle, zar ne bi bilo očekivano da Mujo Halilović u to veruje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam, da sam ja tu potvrdu napisao, u nekom slučaju, Mujo bi njemu pokazao, kad je dolazio Lukić Milan, Sredoje i ovaj Šušnjar. I da je to neka potvrda koja nešto vrijedi i važi i da je im'o, onda bi najvjerovatnije čovjek i pokaz'o. A da vam kažem, da bi ja dav'o neke potvrde, Tomić, ne bi za njega važila, zna se ko daje potvrde, ja bi zato samo bio kritikovan i dobio prijavu možda. Jer ja nisam nadležan, ja ni ... Kako može dati, ovaj, neko neki papir ako nije nadležan za to, on bi samo mene, znači, mogao da kazni. Šta vrijedi moj papir nekom, on može da da papir, može da da vojska, može da da onaj koji je za to nadležan, komandant neki, komandir, ko je zadužen za te ljude, za, prođ ... Da te ljude proprati, da ... Šta bi bilo, gospodine, šta, šta znači moj papir? Kako? Šta sam ja?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Dakle, da vam postavim sledeće pitanje: da li vi sada svedočite i ovo je, takođe, hipotetičko pitanje, kao što vas je pitala sudija Taja, dakle, da je Dragan Tomić došao u tu kuću i razgovarao sa Mujom Halilovićem i da mu je Mujo Halilović pokazao taj komad papira koji ste vi potpisali, gde piše nešto u stilu da su ti ljudi u redu i da im ne treba učiniti ništa nažao, dakle, vi svedočite da bi vas Dragan Tomić kaznio zato što ste takav papir napisali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne bi zato da kažem da su ljudi u redu, pa zna on to bolje nego ja, pa on, njegova je dužnost da prati ljude, da, da obezbeđuje, on komanduje milicijom. A recimo da daš i neki loš papir, e onda bi, recimo, nastrad'o od čoveka. Sad dobro, papir u kome bi čovek dao gdje nešto znači dobro, nema osnova da bi neko mor'o da te, al' ne znam ja sad kako da se vama izjasnim, ne znam kako da vam objasnim ja ...

TUŽILAC GRUM: Mislim da jeste, gospodine Vasiljeviću, nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, imate li pitanja koja proizlaze bilo iz pitanja sudija, bilo iz pitanja gospodina Gruma?

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, časni Sude. Gospodine Vasiljeviću, govorili ste o Dragu Gavriloviću kao o nekoj vrsti komandanta, a i kao visokom funkcioneru ili predsedniku SDS-a. Da li ste vi lično bili član SDS-a ili neke druge političke organizacije u to vreme?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ja ću da vam tačno kažem: da sam bio član, ne. E sad, kako se ovo objašnjava kad glasaš za nekoga, za stranku, a da sam bio neki član, da sam prisustvovao sastancima, baš ikad i na jednom sastanku, ne. Nisam bio taj ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ne, nisam vas pitao za koga ste glasali, to i ne želim, niti to može da bude pitanje, ali sam vas pitao, dakle, vi kažete da niste bili član SDS-a, niti bilo koje druge političke stranke?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, nijedne, nikada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se radi o vraćanju oružja ili razduženju, pitanje je bilo da li ste za to dobili neku potvrdu i rekli ste da niste. Moje pitanje je: da li ste ikakvu potvrdu dobili i kada ste zadužili oružje?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je uopšte bilo uobičajeno da bilo ko od onih koji se zadužuju ili razdužuju dobija o tome potvrdu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja mislim to radi komanda, to oni, to tamo vode računa o tome. Ti ljudi, službenici koji rade na tome.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I ako sam vas dobro razumeo, na pitanje sudije u vezi sa onim događajem u Sasama, rekli ste da ne samo da niste vi pokazali kuću koja je tu preko puta tog mesta, kao kuću Muslimana, već tvrdite da je to kuća nekog Srbina, Kosorića, da li je tako?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Da, to je kuća Stojana Kosorića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se radi o otpusnoj listi i onome šta stoji u raznim rubrikama, na jedno pitanje da li ste vi lično obraćali pažnju kada ste, možda nekada po izlasku, taj dokument, ako ste ga gledali, da li ste obraćali pažnju na sve ono šta je u tome napisano?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, čit'o sam tu otpusnu listu, sigurno, normalno i više puta, ali nisam je godinama kasnije uzim'o u ruke. Staj'o je tamo, u arhivi, je li i sad dok niste vi pokazali?

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada se govori o osiguranju, danas je bilo reči ... Na jedno pitanje – osiguranje, pa bih hteo da bude to precizno, jer osiguranje može da znači, s jedne strane, naknadu da primite zbog toga što ste bili povređeni ili, s druge strane, da je to osiguranje da troškove plaća neko za vaše lečenje. Dakle, moje pitanje je: da li ste vi imali takvo neko osiguranje, odnosno da li ste primili nekada zbog toga što ste bili povređeni i u bolnici ili ne?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nisam nikakvu primio naknadu što sam bio liječen u bolnici, nema to, ovaj, mislim to, kako će oni to nadoknaditi, to nije me niko ni pitao ni, a osiguran, pa valjda je išlo to osiguranje preko TO, ja sam bio osiguran, preko firme do rata, e sad, kako u ratu to ide, ja ne znam, opština kako to reguliše s bolnicama, to ne znam.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi lično, da li ste platili troškove operacije, bolnice, lečenja?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste uopšte plaćali neke troškove?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I još jedno pitanje, vezano za pitanje o Milanu Lukiću, ako sam razumeo iz vašeg odgovora, vi tvrdite da se on nije krio tokom boravka u Višegradu od vlasti u Višegradu?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Nije, nije se on krio od vlasti, što se tiče vlasti nije nikad. Recimo 1996. godine, on nikad nije išao, e kad je počeo da se krije, kad su ušle snage SFOR-a, kad je prisustvo međunarodne policije pojačano, možda 1998, 1999. godine, tada je, tada je ... Slabo si ga ... Onda više nije drž'o ni kafić. I tad je poč'o naglo da se krije i da mijenja mjesta, šta ja znam kako i gdje on boravi, nije ...

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Ja vas molim da pogledate transkript u pogledu godina, da nije reč o greški, stoji 1988. i 1989. godina, kad govorite o tome kada je počeo da se krije.

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: 1998. godina zamjen'o bi' i 1999. godina.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi znali da li je Milan Lukić optužen pred Haškim sudom (ICTY), odnosno da li se nalazi na tajnoj optužnici i, ako jeste, kada ste saznali?

OPTUŽENI VASILJEVIĆ – ODGOVOR: Pa, nisam ja znao da je on na haškoj optužnici, al' sam, znao sam ja da, da, da se on krije i svake novine su pisale o njemu sve i, a sad nisam znao da sam ni ja na haškoj optužnici i nisam ja ni volio, da vam pravo kažem, da se sa njim družim, jer ja, ja sam očekiva' da će njega uhapsiti. Ni da budem, recimo i ako bi bio, popio bi kafu, ja bi to gled'o samo što prije. Znao sam ja da, da, znao sam, nije, nije samo da sam znao ja, znao je to čitav Višegrad.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala, gospodine Vasiljeviću, hvala. Nemam više pitanja.

SUDIJA HANT: Možete da se vratiti na svoje mesto iza vašeg advokata, gospodine Vasiljeviću.

SUDIJA HANT: Da, gospodine Domazet.

ADVOKAT DOMAZET: Vaša Visosti, pre nego što bi svedok Odbrane ušao u sudnicu, ja bih vas molio da pokušamo da rešimo neke probleme koji su iskrsli sa dolaskom ovih svedoka i njihovim svedočenjem i zahtevom nekih od njih za zaštitne mere, obzirom na ono šta su u međuvremenu, prilikom dolaska ovde, doživeli, ali mislim da bi to bilo dobro da bude na privatnoj sednici.

SUDIJA HANT: U redu, idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, da li je to jedan od svedoka za koga ste tražili mere, a mi izdali nalog?

ADVOKAT DOMAZET: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas da pročitate svečanu izjavu sa dokumenta koji vam je dao sudski poslužitelj.

SVEDOK DIKIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Izvolite, sedite.

ADVOKAT DOMAZET: Ovo je gospodin Tanasković.

SUDIJA HANT: U redu, gospodin Tanasković.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TANASKOVIĆ

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Dikiću, dobar dan.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ja se nadam da ste se malo sredili psihički nakon neprijatnosti i provokacija koje ste doživeli na putovanju do Haga (Hague) i da možete danas da svedočite.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Može.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Recite kako se zovete.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Dikić Dragiša.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite kada ste i gde rođeni?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: 13. septembra 1948. godine u Loznici kod Višegrada.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite gde stalno živite?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Sad sam stalno nastanjen u ulici Vojvode Stepe bb, u Višegradu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Od kada živite u toj ulici?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: U ulici toj živim već, tu i moji roditelji žive 40 i nešto godina, a, takođe i ja sam tu prisutan uvijek.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ja bih vas molio, evo opet, samo da pravite pauzu malo između mog pitanja i vašeg odgovora, da ipak prevodioci stignu ovo da prevedu, a možete ispred videti kad su oni završili, jer imate tu monitor i to pratite. Hvala vam. Recite, šta ste po zanimanju?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja sam po zanimanju automehaničar i limar, isto, autolimar.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Oženjeni?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A recite šta sada radite?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Isto radim taj posao, mehaničarski i limarski.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je li to znači, radite, imate svoju privatnu radnju?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da. Privatnu radnju imam tridesetak godina.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači da ste to radili i pre rata, privatno?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da vas sada pitam, poznajete li vi gospodina Vasiljevića?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Poznajem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Od kada?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Gospodina Vasiljevića, pošto mi je tu, komšija, nedaleko od mene, možda 100 metara, 150, mu je kuća.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Od kada tu porodica Vasiljević živi, u komšiluku?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, gospodine, ja ne znam tačno od kad živi porodica Vasiljevića, ali kol'ko ja, otprilike, onoliko kol'ko mogu da se sjetim, možda više od dvadesetak godina.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jeste li vi i prije tih dvadesetak godina poznavali gospodina Vasiljevića? Molim vas, sačekajte samo, pauzu napravite.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja Vasiljevića znam kako je poč'o da radi kao konobar, sad ne bi' mog'o tačno reći i da se vežem s godinama, ali prilično ima puno godina.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad kažete da ga znate kao konobara, znate li gde je on radio kao konobar?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Kao konobar, kol'ko ga ja znam i čitavo vrijeme, to je, mislim, radio u ugostiteljskom preduzeću "Panos", Višegrad.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ima li to preduzeće više svojih ugostiteljskih objekata?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ima.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Zna li u kojima je od tih ugostiteljskih objekata gospodin Vasiljević radio kao konobar?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je Vasiljević prošao sve objekte, mislim ove koje ja poznajem: hotel "Višegrad", "Panos", "Stari Panos", Višegradska Banja, najvjerovatnije da je radio i na Bikavcu, kol'ko sad ne mogu da se tačno ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kao komšija, jeste li često viđali gospodina Vasiljevića i njegovu porodicu?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa skoro svaki dan, jer, ovaj, pogotovu u ovo zadnje vrijeme, jer u mene se radionica nalazi na samom putu, tako da vidim uvijek, svakog skoro ko prođe.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite gde ste vi bili u toku rata?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja sam u toku rata mobilisan od Teritorijalne odbrane ili vojnom, vojno mobilisan u radionicu na održavanju automobila i tu sam čitav rat i proveo.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da ste vi tu bili raspoređeni od strane TO ili ne znam koga ste sad rekli?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Raspoređen sam bio, poziv sam dobio i tu sam raspoređen, sad, zvala se prije JNA, a sad najvjerovatnije Teritorijalna ... Ili Teritorijalna odbrana tu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li da nam kažete gde je ta radionica bila u kojoj ste bili raspoređeni?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Radionica se nalazila malo udaljena od grada, na autobuskoj stanici, to je radionica koju je posjedovao "Centrotrans", tu smo radili čitavo vrijeme.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad kažete "Centrotrenas", čime se bavilo to preduzeće?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: "Centrotrans" se bavio prevozom putnika i imali su jedan odeljak za tehničke preglede i baš taj odeljak za ... Gdje su bili tehnički pregledi, dodijeljena je za održavanje automobila, baš te, gdje sam ja radio.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Pored vas, je li bilo još automehaničara, odnosno radnika koji su bili u toj radionici?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, imao sam još trojicu kolega i im'o sam pretpostavljenoga, šefa. Bilo je plus ostalih službi, bravara i ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Čija ste vozila opravljali?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Mi smo opravljali vozila Teritorijalne odbrane.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da je ta radionica imala neku posebnu zaštitu, u smislu da ne može ulaziti ko hoće unutra?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da, radionica je imala, imala je jedan broj vozila, ja tačan broj ne mogu da znam, imala je tu rampa, imala je kacelarija, u stvari stražar koji je propustao vozila, jer tu sva vozila nisu mogla ući, koja nisu u evidenciji, verovatnije tad Teritorijalne odbrane ili vojske J ... Vojske.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste bili raspoređeni u radionicu. Pitanje je: jeste li kada odlazili kući?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, mi smo imali smještaj u sklopu radionice, na gornjem spratu, spavanje, ali sam češće odlazio zato što sam imao prilike da odem s autom, da posetim rodbinu i da se vratim.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kada ste odlazili kući, jeste li i tada viđali gospodina Vasiljevića?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Viđao sam ga.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite, je li znate vi, je li on bio negde raspoređen i gde, ako je bio raspoređen?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem ja, ovaj, ne bi' znao gde je ko raspoređen, samo Vasiljevića sam viđao češće na ulici, sa jednom grupicom ljudi na čišćenju grada, tako, eto ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad kažete da ste viđali Vasiljevića više puta, odnosno često, jeste li kod Vasiljevića primetili da on ima uza sebe neko oružje?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Tada kad ste ga vidali, na ulici, na čišćenju, možete se setiti kako je on bio obučen?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Mogu da se sjetim, jer, ovaj, ja kad sam ga god vidio na ulici, bio je obučen u civilno odijelo. Što se dobro toga sjećam, je i ja sam uvijek nosio svoje odijelo pa mi je, nije bilo jasno, jer u onom momentu nisam im'o skoro ništa ni da nosim na sebi.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li se setiti, mada je to teže, ali možete li, pokušajte, kakve je boje bilo to civilno odijelo?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, šta ja znam, uvijek je nosio kao što je i skoro uvijek kako ga ja znam, nosi, k'o što i ja nosim, ovako zatvorena odijela, nisu to puno otvorena da bi toliko bio upadljiv, mislim, uopšte, ne mogu da sjetim tačno boje, ali znam da nisu bile otvorene boje nikakve, nego, onako, tamne boje.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kada ste malopre rekli da ste ga vidali na čišćenju grada, recite od čega je čišćen grad i da li je to sam Vasiljević radio ili je radio sa nekim drugim?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Grad je čišćen od raznih otpadaka koji su bacali stanari na ulicu, što stvarno se nije moglo ni proći gradom da se nije čistilo, a, ovaj, tu je puno i prodavača bilo koji su čistili ispred svojih radnji. A grupica ljudi, ta koju je Vasiljević vodio da čiste, možda je bilo pet-šest ljudi, što su uklanjali stvari, tu je bilo malo i krupnijih stvari, šta znam, bacalo se svašta na ulice.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je li po vašem miljenju stvarno grad bio čist od kako je ta organizacija počela?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Bio je, bio je, da, bio je čist, nije se mog'o uredit baš ono 100%, ali da nije bilo tog čišćenja, stvarno se ne bi ni moglo proći, jer sam ja puno koristio i auto tako da sam to zapaž'o da stvarno je i mor'o neko da radi taj posao, sad ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite, ko je sve radio sa Vasiljevićem na tom čišćenju?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Na čišćenju je bilo, mislim ja, kol'ko sam primećivao da je bilo tu i, i ljudi druge nacionalnosti. Bilo je tu i Srba i Muslimana i prodavači su čistili, najverovatnije pod njegovom nekom, šta znam, naredbom il' molbom, ne mogu ja da sad ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Malopre ste rekli da je on imao na sebi civilno, otprilike kako ste rekli, tamno odelo, odnosno odeću. Recite, jeste li tada, kada ste ga videli da čisti grad, odnosno organizuje, videli, primetili da on ima još nešto na toj odeći? Sačekajte malo, sačekajte, nemojte žuriti.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Jesam, imao je na ruci crvenu traku, samo ne bi mog'o da se sjetim tačno na kojoj ruci.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li na toj traci, je postojao neki znak? Ili je to bila čista crvena traka?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Traka crvena od, obična crvena traka od nekog materijala.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li se, gospodine Dikiću, izjasniti, kad ste ga viđali oko tog organizovanja, čišćenja grada, koji je to period bio?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa ja tačno ne mogu, pazite, ne mogu da se sjetim vremena, on je čistio grad, kako ga ja znam, na početku, od početka rata, bavio se čišćenjem tim, grada. Sad ja ne znam tačno vrijeme, mislim ja ... Nisam uopšte ni bio svjestan da će mi to nekad trebati i da znam.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ako možete da se izjasnite, je li to bilo prije dolaska ili posle odlaska Užičkog korpusa?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja ne mogu da se, da se sjetim tog čišćenja baš kad je. Nije on čistio samo jedan dan, kol'ko ja se sjećam, pa da bi mog'o da se sjetim, glavno da sam ga puno puta zapazio na čišćenju grada. Mislim da bi moglo da bude i posle odlaska i prije odlaska korpusa.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A sećate li se kad je došao ili kad je otišao korpus, znate li to?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa isto ne mogu da se vežem, isto ne mogu da se vežem datumom, ali ja mislim da je korpus bio u maju, ne mogu, ne znam tačno.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Posle toga, jeste li viđali gospodina Vasiljevića?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, ja jesam viđao, al' isto tačno ne mogu da se vežem s datumom. Vidio sam ga u, na štakama, samo ne bi znao tačan datum.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad ste ga viđali na štakama, gde to obično ga vidite?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Isto u, isto u prolazu, jer, kažem vam, ja sam puno koristio auto, tako da u prolazu sam ga viđao, na štakama.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jeste li znali ili saznali zašto nosi štake?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Jesam. Štake, ja sam, onako kako sam ja čuo, mislim, ja nisam vidio, da je pao s konja i da je polomio nogu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Ne znate ili znate koliko dugo je išao sa štakama?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, nekol'ko mjeseca, jes, a opet kažem, ne bi mog'o da se vežem datumom.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Vi dobro poznajete, kažete, komšiju Vasiljevića. Recite da li je ikada on nosio brkove ili ne?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne. Ja se ne sjećam, brkovima ga nisam vidio.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li znate il' vam je poznato da je imao neki nadimak?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je gospodin Vasiljević radio kao konobar, a osim toga vam je komšija. Recite, je l' vam poznato da je Vasiljević volio popiti i da je često se opijao?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Jest, poznato mi je, volio je da popije.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: A gdje to obično?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Obično u kafanama gdje je, njegove kaf ... Gdje radio, u "Panosu", u, na "Mezlinu", u "Čađavoj", tako, malo u tim kafanic ... Kafanama gdje nije baš neka gužva i ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Dakle, proizilazi da ste ga vi vidali u pijanom stanju?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Jesam. Vidao sam ga u pijanom stanju.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je l' vam poznato u takvom stanju kako se ponaša, u smislu je l' bio agresivan i slično?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: On u pijanom stanju i puno puta sam ga vidio, on je jako komičan, kol'ko ja ga znam, nije nikad bio agresivan nit' sam ja vidio kada je napravio neku svađu ili ... Nije bio interesantan p'jan.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da u takvom stanju, po vašem mišljenju, on nije pravio nikakve ispade?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, ja znam i kol'ko puta sam ja bio prisutan, nije.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Recite sada, da li ste ikada gospodina Vasiljevića videli u nekoj uniformi i, ako jeste, u kakvoj uniformi?

SUDIJA HANT: Zar mu već niste postavili to pitanje, mislim da ste ga to pitali davno pre i mislim da je rekao da ga nikada nije video u uniformi. Izvinjavam se,

potsećaju me da se možda radilo o uniformu čistača. Vi sada pitate o vojničkoj uniformi?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da. Možete li odgovoriti, gospodine Dikiću?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, ja se ne sećam da sam ga vidio u nekoj uniformi, a sad da bi 100% tačno tvrdio, moguće da sam ga nekad vidio u, u, da je nosio košulju SMB boje, to je košulja prijašnje naše, u stvari i sada je ima, to je SMB vojna boja, uniforma, a u ostaloj uniformi, svarno ga nisam nikada vidio, osim civilne.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li nam reći, tu u vašoj ulici, znači vašoj i gospodina Vasiljevića, je li bio neki punkt i ako možete reći kada?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Punkt je postojao, u stvari, to je negde između njegove i moje kuće, bliže njegovoj kući. Vojni punkt Užičkog korpusa i on je postojao, ja mislim, opet da vam kažem, da se izvinim ako pogrešim u tom datumu, negde da je, kad je došao Užički korpus, na početku to bi mog'o biti maj, april, tu negdje kraj aprila ili šta znam, ne znam tačno. Kad je Užički korpus ušao, on je odma' postavio punkt.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Prije dolaska Užičkog korpusa i posle njegovog odlaska, je li postojao i dalje u vašoj ulici neki punkt?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kad ste rekli da je Užički korpus postavio taj punkt, ko je dežurao na tom punktu?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, vojska Užičkog korpusa.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato da su u to vreme postojala neke paravojne grupe ili jedinice?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: U početku rata su se pojavile neke grupe, paravojska, ako, tako se na ... Zovu i onda sam ja imao slabije dodira, uopšte sa tim vojnicima i ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je li vam poznato kako su se zvale te grupe?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Šta znam ja, ja znam, dobro se sjećam da su se pojavili neki Bijeli orlovi, mislim, ne znam, bilo je pojedinih nekih nakaradnih imena, ja, stvarno me nije ni interesovalo niti sam zapamtio. Ako može, samo bi' dopunio za Bijele orlove. Sjećam se dobro jedanput kad sam naišao s autom, da me je čovek zaustavio, legitimis'o i zaprijetio: "Nemoj da te ja zatvorim. Da vas ne vidim na

ulici." U tom smislu, tako sam zapazio i ostalo mi u sjećanju, baš, to ime Bijeli' orlova.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Je li možemo zaključiti da je taj bio pripadnik Belih orlova?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, ja ne znam, on je bio maskiran i kolege u radionici su prokomentarisali, kao čuli su da su to Bijeli orlovi. Najvjerovatnije da su ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je bio maskiran, možete li nam opisati kako?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, mogu da op ... Zafarbana mu glava, vide mu se samo zubi i oči, ne mogu da, ne bi' mog'o prepoznati lika, jednostavno sam se i uplašio tad bio.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Možete li reći, jesu li pripadnici tih Belih orlova, kako vi kažete, bili iz Višegrada, Užičkog korpusa ili neki treći?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Iz Višegrada nisu, a sad, došli su otprilike negde tu kad i Užički korpus, a odakle su došli, to mi nije ni poznato, ni ... Jer Višegrad tad nije imao nikakve ... Vojsku osim te Teritorijalne odbrane.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da su bili Višegrađani, da biste ih vi poznali?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Najvjerovatnije, ja sam rođeni Višegrađanin i najvjerovatnije da bi' ga, poznao skoro svakoga od njih po govoru il' bilo po čemu. Bar po očima ili po razgovoru, otvaranju usta ili tako nešto. A mislim i ubjeđen sam, jer znam i sebe, da to ne bi Višegrađanin uradio, bar sa mnom, a ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li sam dobro razumeo da ste vi to zaključili iz njihovog govora, jer ne govore kao Višegrađani?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa i iz govora i ponašanja, normalno, grubog ponašanja i ...

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Jedno pitanje: jeste li vi poznavali Milana Lukića?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja Milana Lukića sam upoznao negde, možda i to se opet ne vežem tačno datumom, al' možda 1996. godina, 1995, 1996. godina, tu negde.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kako ste ga upoznali?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da vam kažem, ja sam Milana upoznao tako pošto sam ja, posle završetka rata odma' počeo sa radnjom da radim, pošto tu je postojala

samo ta radnja, momentalno, posle rata. Tako da je došao čovek sa, "golfom 3" (Golf), što mi je to ostalo u sjećanju dobrom, radi toga što kod nas u Višegradu nije bila nijedna, "golf 3". Ja sam nešto odradio na tom "golfu", kol'ko se sjećam, da sam ispravlj'o da li karambolku napred ili masku, nešto sam odradio. Nije bio neki krupan kvar, međutim, kad je Milan, kad sam završio i otišao, čovek koji je bio u radionici me pita: "Znaš li ko je ovaj čovek?" Ja kažem da ne znam, on kaže: "To je taj Milan Lukić." Posle toga, još možda jedanput da je navraćao u radionicu, isto neki sitni kvarovi i to je sve kol'ko ga ja poznajem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Tada ste prvi put videli Lukića. Recite, da li ste tu osobu ranije ikada vidali sa gospodinom Vasiljevićem?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Nisam nikada viđao gospodina Vasiljevića, niti sam ikada viđao Lukića prije u Višegradu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Sad bih vam postavio jedno pitanje o kumstvu. Vi ste po nacionalnosti?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Srbin.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Srbin. Dakle, poznato vam je šta znači kumstvo?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Mislim, ja kol'ko znam o kumstvu, da je kum kod nas Srba, nešto, nešto veliko što se poštuje, osoba koja se stvarno poštuje. To je još od davnina i prenosi se sa koljena na koljeno. Kod nas, Srba, je nešto najgore kad bi promijenili kuma bez nekoga razloga koji kum zahtjeva. Bio bi to neki, šta znam, veliki greh. Toliko što ja znam o kumstvu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Dikiću, vi ste rekli da ste komšija gospodina Vasiljevića, da ga vidate, njega i porodicu. Možete li sad na osnovu dosadašnjeg vašeg izlaganja da kažete vaše mišljenje kakav je Vasiljević kao komšija i kao čovjek?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, mogu da kažem ovako ukratko, o Vasiljeviću kao komšiji, da je bio stvarno dobar komšija, ja mislim da je bio dobar i roditelj, gledajući djecu, da nije zapustao porodicu i to se primjeti i po ponašanju djece. Volio je pomoći svakome u komšiluku, jedina njegova mana, k'o što najvjerojatnije svako od nas ima nekih mana, što je volio da malo više konzumira alkohol. E sad, u tom alkoholu, normalno da se može nešto i da uradi baš što nije najbolje, ali ja kol'ko znam i kol'ko je meni poznato da Mitar nije napravio nekih propusta kod komšija dole i da ga svi cijene.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Vi ste ranije dali izjavu u vezi ovoga i, koliko se ja sjećam, rekli ste da je optuženje, odnosno hapšenje Vasiljevića vas je iznenadilo, zbog čega?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, mene lično stvarno iznenadilo, jer nisam mog'o da shvatim jednu stvar, da može da se čovek uhapsi, ako se to tako može da kaže i to je tako, po mom ličnom mišljenju, nevin. Im'o je on nekih trzavica ovako, vrlina nekih svojih, ali neke stvari da je mog'o da uradi koje mu se pripisuju, ja to ne mogu da vjerujem i da, baš zaključujem to radi toga što ga poznajem dovoljno. Mitar kao komšija je navrać'o u radionicu i mi smo ovako ponekad razgovarali. Stanovali su SFOR-ovci kod njega kući, uvijek je falio mi ih puno. U stvari i više ih je falio normalno nego sve što mogu ja da zamislim da mogu ljudi imati kod sebe, šta ja znam, higijenu, čistoću, ponašanje, ponašanje i prema njemu i njegovoj porodici i djeci. Im'o je poverenja toliko u njih, slao je i djeca su mu išla sa njima u đipovima. Slao djecu na kurs, baš sam razgovarao sa Nidžom njegovim, kurs francuskog jezika, kol'ko se sjećam tad, na početku. I zato je to ono malo i iznenadilo, pravo da vam kažem.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: To kad ste rekli: "Njegovim Nidžom." Ko je to?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, njegov sin.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Dikiću, s obzirom na to šta ste sada iznjeli, a s obzirom da Višegrad nije, inače, veliko mjesto, da se poznaju, da li biste vi primetili gospodina Vasiljevića da je bio pripadnik, kako malopre rekoste, te grupe Belih orlova ili neke druge grupe, nazovimo je paravojne. Da li bi to videli ili čuli?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne da ne bi' vidio i čuo, nego to je nešto što ne može da se opiše koja je to stra' maskiranog čoveka koji vas plaši, ne mogu, to Mitar ne bi mog'o da odradi nikad, kol'ko ga ja poznajem. Mislim teško je to opisati, stra', ko ga ne doživi. To garantujem ja da, da on nije, jer ne bi, kako da vam objasnim, ne bi mog'o da izvede to, jer ono, ljudi koji su radili te stvari tad, oni su došli odnekle, naučeni, nije to mog'o čovek da odradi, onaj ko nikad nije bio u to, u tom košmaru, u tom stra'u u gužvi, u, negdje je on bio u tom ratu.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Znači li to da, s obzirom na zanimanje gospodina Vasiljevića kao konobara i na malo mjesto, Višegrad kao malo mjesto, da to se sve sazna i čuje i vidi?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, normalno, za kratko vrijeme to prozujni kroz grad. To je grad koji se može da pređe za dva-tri minuta.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: I za kraj, ja bi' vas pitao, da li ste tako nešto ili slično čuli ili, kako vi kažete, prozujalo kroz grad za Mitra Vasiljevića?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Mislim ne bi mi ... Nije mi jasno pitanje.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Da li je tako nešto, o tim događajima o kojima ste sad kazali da bi se to čulo, da je nešto rađeno, tako ste, da li ste čuli da je nešto tako slično prozujalo za gospodina Mitra Vasiljevića?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ja nemam više pitanja i hvala vam.

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo (Ossogo), izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽILAC OSOGO

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hvala, gospodine predsedniče. Moje ime je Osogo, napomena za prevodioce. Gospodine Dragiša Dikiću, postaviću vam nekoliko pitanja u vezi sa vašim svedočenjem o tipu odnosa koje ste održavali sa Mitrom Vasiljevićem, kao i u vezi sa njegovim privatnim i profesionalnim životom. Vi ste nam rekli da poznajete gospodina Mitra Vasiljevića i o tome nam dali neke pojedinosti. Između ostalog rekli ste nam da ste živeli na 150 metara udaljenosti od njegove kuće, da ste bili komšije, da vaši roditelji žive na tom mestu već četrdesetak godina. Da li biste mogli da precizirate koliko dugo ste vi živeli u toj porodičnoj kući?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja sam živeo u obiteljskoj kući sve dok se nisam oženio, a to je bilo, možda, unazad 23 godine. Ali sam svaki dan dolazio, jer mi je radnja bila vezana sa roditeljskom kućom, u stvari u doljnjem delu kuće u kojoj su mi roditelji stanovali, tu sam drž'o i radnju, tako da sam svaki dan bio tu, vezan sa kućom roditelja. A posle, ovaj, sam napravio svoju kuću, ali isto vezano uz kuću roditeljsku.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Drugim rečima, hoćete da kažete da kuća koju ste izgradili je bila odmah uz kuću vaših roditelja, nije bila daleko od nje?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Uz kuću, možda najviše čet'ri metra odvojena jedna od druge.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, vaša nova kuća nija bila daleko od kuće gospodina Mitra Vasiljevića, jer ste bili u istom području?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: To je ista, ista je to razdaljina. Razlika, ako bi merili u metrima, može da bude samo pet-šest metara i od moje i od roditeljske kuće, ako bi, mislim, daljinu uzimali normalno iz, od kuća, od praga ulaznih vrata ili šta ja znam, tako ...

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste da ste često vidali gospodina Mitra Vasiljevića kad bio naišao, međutim, u jednom momentu u vašem svedočenju rekli ste da su se i vaše porodice vidale. Da li ste se često posećivali, kao komšije, mislim?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne, ja mislim da nisam ni jednog momenta rek'o da su se naše obitelji vidale, nego da sam ja viđao Mitra, jer moja radionica je okrenuta prema centr ... Prema putu koji prolazi od Mitrove kuće prema gradu. Vrata radionice su udaljena od puta sedam metara, po nekom gradskom odobrenju, tako da sam ja viđao svaki, skoro svaki dan Mitra i njegovu porodicu kad prolaze. Upitamo se, normalno da nisam ja svaki dan ni kontaktir'o sa njima, pričao, nego se normalno pozdravimo, nekad se malo ispričamo i tako ...

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, ne bi se moglo reći da ste vi imali neko intenzivnije druženje. Vi ste, u stvari, bili samo u dobrim komšijskim odnosima?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Baš tako.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Pa ipak, vi ste rekli da je on bio i dobar otac i dobar suprug, je li to tako, a da pri tom niste imali neko bliže, tešnje druženje s njim?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja sam zaključio to i rekao sam i stojim iza toga, po ponašanju djeteta njegovoga koje je svaki dan dolazilo u radnju i kolk'ko, mislim i vi svi znate da svu djecu interesuju, manju djecu interesuju i auti i alat i ključevi i klješta, šrafcižeri, tako da sam ja dozvoljavao djeci da popravljaju bicikle, e iz tog razloga sam ja zaključio da je on dobar roditelj djeteta, jer uvijek je bio obučen, uvijek je bio, onako, doterano, elegantno, nije zapušteno dijete, pa sam ja zaključio, lično ja sam zaključio da je on dobar roditelj djeci bio, a nisam ja toliko blizak kućni prijatelj, nego jednostavno sam bio dobar komšija i to je moje lično zaključenje.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Vi ste radili u toj radionici, kao što ste sami naveli. Da li vi znate gde je radio Mitar Vasiljević? Iako niste bili vrlo bliski, vi ste imali podataka o njegovom profesionalnom i privatnom životu. Dakle, na kom mestu je on radio?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja nisam ni imao podatke niti sam tražio od koga podatke, ja Mitra znam da je radio iz tog razloga što sam ja odlazio u kafane. I vidio Mitra da radi kao konobar koji je posluživao i lično i mene je posluživao i sve ... I potom sam ja zaključio, normalno, da je radnik "Panosa", a ne mogu da pogrešim, uopšte, kad kažem da je radio, da li u "Panosu", da li u hotelu, da li u Banju ili na Bikavcu, kad je to jedna ista firma i samo jedna ima, nema, nije bila druga nikak'a firma tu, državna firma.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Ja sam vas pitao, imate li kakvih informacija o njegovoj mobilizaciji, jer ste vi bili dodeljeni Teritorijalnoj odbrani i šta je sa njim bilo?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam uopšte i ne bi' ulazio u to, jer stvarno ne znam ko je njega rasporedio na ono što sam ja vidio, da čisti, šta zn ... Da, da, da vodi to uređenje grada. Ja lično tvrdim za sebe, jer sam dobio poziv i mobilisan u radionicu, a za njega ne znam. Ja samo mogu da kažem ono što sam vidio u prolazu i ... E sad, ko je njega mobilis'o i da l' ga mobilis'o, to ja ne znam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste da ste se često vraćali kući. Šta ste s time hteli da kažete, nakon posla ili za vreme posla ste dolazili kući?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa i nakon posla, mislim, to isto i za vrijeme posla, da, naš pos'o nije im'o određeno radno vrijeme, naš pos'o je bio takav da je, da smo uvijek bili u radnom vremenu. A kući sam odlazio radi toga što sam imao stare roditelje i odlazio sam da vidim ... Im'o sam bolesnog oca koji je baš i u ratu tom umro od bolesti, pa sam tako odlazio, svaki put trknem s autom da obiđem i da vidim kako su i to ...

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dali ste nam sada dva razloga, gospodine, dva razloga iz kojih niste mogli da znate kakva je profesionalna situacija gospodina Mitra u vezi sa njegovim rasporedom na obavezno mesto. Vaša izjava od 28. avgusta prošle godine kaže sledeće u vezi sa tom tačkom ... Engleska verzija. Kažete: "Ne znam gde i da li je Mitar bio dodeljen na neko mesto za vreme rata zato što sam radio dan i noć u radionici, gde sam ja bio dodeljen. Nakon toga sam odlazio kući. Prema tome, retko sam ga viđao." Je li to ono šta ste vi izjavili, što je prilično začuđujuće, ako uzmemo u obzir da ste imali bar neki minimum u odnosu sa svojim komšijom?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Mislim da ne bi trebalo uopšte da je to začudno. Ja mislim da toj se nimalo ne mimoilazimo, jer ja, ovaj, da, ja ne znam kolk'ko vi smatrate da je opširnije nego što sam ja rekao. Ja sam dao izjavu, ja mislim da je to ta izjava, da je skoro ... Ne skoro, nego da je ista, ja sam rekao da sam Mitra viđao da čisti grad u prolazu, ali sad ne mora da bude da sam ja njega viđao svaki dan, ali ne mogu ni ja sad vama tačno da kažem kol'ko puta sam ja otiš'o do kuće.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Naprosto zato, gospodine, da ukažem na razliku u razlozima koje ste naveli. Vi ste nama za vreme glavnog ispitivanja, malopre, rekli da ste često odlazili kući. Dakle, upravo bih sada hteo nešto da kažemo o tom čišćenju grada. Je li stanovništvo bilo sklono ili nesklono tom čišćenju grada koje je vodio gospodin Mitar i, takođe, pre nego što on počne sa tim čišćenjem, da li su neke druge organizacije već to radile?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Tad u to vrijeme, nisu. Mislim ja nisam, bar ja nisam primećivao.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Nisam dobro shvatio vaš odgovor. Niste u potpunosti odgovorili.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Kad sam Mitra, Mitra i tu grupu vidio da čiste ulice ja nisam viđao druge organizacije da čiste. Mislim, nisu imali, ne znam, šta znam, mi sad u ovo vrijeme imamo jedno komunalno preduzeće koji su ljudi obilježeni sa nekim odijelima, tako, ja takve ljude nisam tad viđao na ulici za čišćenje.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Dragiša Dokiću, vi ste govorili o onome šta ste znali na početku rata, o postojanju jedne paravojne jedinice koja je delovala u blizini meste gde ste vi stanovali i gde ste radili. Vi ste nam takođe naveli da je bilo nekoliko takvih jedinica i niste nam naveli njihove nazive. Rekli ste da je najčešći naziv bio Beli orlovi, je li to tačno?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da i ne mogu, ovaj, ne mogu da se sjetim tih drugih naziva.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste da bi ta druga imena mogla biti prosta, naime, nepristojna, da ih možda znate, ali ne biste to hteli naglas da kažete?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, rekao bi' da mogu da se sjetim. Nema razloga da ne bi' rekao, mislim.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Kada kažete "opscena" ili nepristojna imena, osim Belih orlova, bilo je, znači, nekih grupa koje su imale takva opscena imena ili nepristojna? Šta se pri tome mislili?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, čujete, kad je tek, kad je uš'o Užički korpus, tad, u to vrijeme, ja mislim da je, da su i ti, pojavili se ta paravojska Beli orlovi. Ja sam njih zapazio zato što sam ja lično doživio neprijatnost, a ovo sve druga imena sam čuo kroz radnju, ali nije mene ni interesovalo, nit' sam ja i zato najvjerovatnije da nisam ni registrov'o to nijedno ime.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li poznajete ljude koji su, možda, bili vođe ove grupe za koju znate naziv, dakle, Belih orlova?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Dragiša Dikiću, vaša garaža, je li to bila mala garaža, velika garaža, da li je tu bilo mnogo ljudi koji su dolazili?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Je li mislite vi na garažu dok sam bio angažovan od strane vojske ili posle rata u ...

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Nakon rata, posle rata.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Posle rata. Posle rata, to je jedna radionica manja od 160 kvadrata u kojoj ja obavljam poslove farbanja auta, popravljanja sitnih opravki, generalne i tako. Obično rade po dvojica, trojica ljudi i sad momentalno imam učenike koje posle, koji uči zanat za, za, mehaničarski zanat.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: I u toj garaži ste prvi put videli gospodina Milana Lukića, kog do tad niste poznavali?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Govorili ste o odnosima kumstva koje ste definisali. Je li vam poznato da je gospodin Vasiljević bio u kumovskim odnosima sa gospodinom Milanom Lukićem?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Jeste li čuli pre ovog suđenja da se govori o bilo kakvom kriminalnom udruživanju između gospodina Mitra Vasiljevića i gospodina Milana Lukića?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Nisam. Nisam čuo.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Vi lično, jeste li vi ikada bili navedeni kao neko ko je sudelovao u bilo kojoj kriminalnoj organizaciji u tom ratnom periodu i nakon toga?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Jeste li ikada čuli da se spominje gospodin Mitar Knežević?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Mitra Kneževića sam lično upoznao, ne mislim, nije lično ja da ga upoznam, meni nikad nije bio potreban, nego znam iz kafane, isto, gdje često odsjedam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Nikada niste imali nikakvih bližih kontakata s njim?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne. Nisam nikad ni, jedino što sam sjedio, ako to šta znači, sto do stola, možda.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Sedeli ste sto do stola, a nikada se niste družili, čak ni kad ste pili zajedno? Naime, niste pili zajedno?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja nisam nikad ni pio, a nit' sam se družio, to nije bilo moje društvo uopšte.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Dragiša Dikiću, a gospodin Kasmanović?

prevodioci: Izvinjavam se. Oliver Krsmanović. Prevodioci se izvinjavaju, nisu čuli ime.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Oliver Krsmanović mi je poznat.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Nisam čuo odgovor.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Poznat je.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: A odakle ga poznajete?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: To je toliko mali grad da poznajem ljude koji žive u gradu. I onda i puno ljudi tu poznajem kroz svoju lično radionicu.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Je li on bio uključen u paravojne jedinice grupe koju ste malopre spominjali?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: To ja ne znam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodin Novica, da li vam to ime nešto znači?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Novica, ne znam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Dragiša Dikiću, ove osobe koje sam naveo i mnoge druge osobe, pojavljuju se u arhivima vezane uz vaše ime, a to se odnosi na neke kriminalne aktivnosti u vašoj regiji. Kako reagujete na to? Šta ćete na to da kažete?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Vjerujte da ja nisam upoznat, a niti mislim, šta znam, ne znam ni šta bi' vam rek'o, ja ...

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, možda pitanje nije tačno ušlo u zapisnik, ali ono je ušlo tako da stoji: "Osobe čija imena su spomenuta, njihova imena se pojavljuju na osnovu istrage koju smo sproveli i vaše ime", ime, dakle, svedoka "se pojavljuje povezano sa kriminalnim aktivnostima u vašem području." Da li ste vi postavili to pitanje?

TUŽILAC OSOGO: Da. Tačno, to sam pitao.

SUDIJA HANT: Kako vam on može odgovoriti na takvo pitanje? Ako želite da ga pitate o njegovim kriminalnim aktivnostima, pitajte ga direktno. Ne možete da postavljate ovako opšte rečenice, neko je nešto vama stavio na teret. Ako želite nešto da ga pitate, pitajte ga direktno o tome, jer, koliko sam ja shvatio, svedoku je teško da odgovori na vaše pitanje.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hvala, gospodine Predsedniče. Gospodine Dragiša Dikiću, jeste li vi, na bilo koji način, bili uključeni u krivična dela? Mislim pre svega na vaš kraj gde živite i radite i jeste li u to bili uključeni udruženi sa ljudima čija sam imena naveo?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja nikad nisam po bilo kojoj osnovi, nikad, ni krivično gonjen, ni pozivan. Mislim, u životu nisam nikad im'o nikakvih problema. A što se tiče uključenja sa ljudim nekim na koje ima sumnje, to ne dolazi u obzir. I to garantujem, stojim iza toga, da nemam nikakve veze s tim ljudima.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Dragiša Dikiću, u nadi da ćete nam reći stvarno stanje, stvarnu situaciju sa nekim elementima, vi ste nama malopre dali neke informacije o godpodinu Mitru Vasiljeviću u vezi s njegovom odećom. Rekli ste nam da je na ruci nosio crvenu traku dok je čistio ulice, je li to tačno?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Jeste, tačno je.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Je i to bilo na ruci ili na nadlaktici ili ne ramenu?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Na ruci.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: A ta traka nije imala nikakvu posebnu oznaku, vi ste sigurni u to?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Sigurno, traka obična, mislim, koju sam ja zapazio. Crvena traka na ruci, tu, kako se sad, na ovom dijelu ruke, gdje je nošen obično traka, od garderobe neke odsječena ili je platno neko uzeto crveno, glavno ...

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, nisam uspeo da vidim šta pokazuje svedok. Gde je nošena traka? Kada je rekao da je traku nosio na ruci, ovaj ekran mi skriva njegov pokret i on mi je onemogućio da vidim, a treba da stavimo to u zapisnik.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hvala, gospodine Predsedniče. Gospodine Dragiša Dikiću, možete li da nam pokažete tačno gde ste videli da je on nosio tu crvenu traku?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, neka crvena na ruci, ovdje, ovaj dio ruke kako se zove, samo ja ne znam na kojoj ruci, al' uglavnom na ovom djelu ruke se, tako, traku je nosio.

SUDIJA HANT: Svedok je pokazao iznad ramena. Ne, sudija se ispravlja, iznad lakta.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Čuli ste šta je rekao sudija. Hoćete da kažete da je to bila cela traka ili se videla cela ruka ili pola ruke?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam kako mislite, pola ruke? Ja sam vidio traku na ruci, traka možda širine, kol'ko može da bude, ovako, trakica neka na ruci crvena.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Koje širine, otprilike? Možete li da budete precizniji?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Tako možda od pet, šest, 10 centi, traka, ovako, sad ovako trakica neka, ne mogu ja sad, mislim ne znam ja tačno u ...

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: U redu. Pet do 10 santimetara. Dakle, to nije bilo oko ruke?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Bilo je.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Oko ruke ili 10 do 15 santimetara ...

SUDIJA HANT: Svedok pokazuje koliko je široka bila traka, a ne koliko je bila dugačka, dakle, da je tako široka bila ta tkanina. Molim vas, pređimo sada na nešto drugo. Znamo da je bila traka, ne znamo na kojoj ruci je bila, ali znamo da je bila široka pet do 10 santimetara, da je bila od nekog crvenog materijala, dakle, to je bio komad crvenog materijala. I, gospodine Osogo, stvarno mislim da smo sad iscrpeli ovu temu, pređimo na nešto drugo.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hvala, gospodine Predsedniče, nisam shvatio da li govori o dužini ili širini tog materijala, zbog toga sam postavljao pitanja. Da li su i druge osobe nosile takvu traku? Govorili ste o tome da je bilo pet do šest osoba koje su radile zajedno?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: On je jedini, znači, nosio traku?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Da li su vam, možda, poznati razlozi zbog kojih je on nosio tu traku? Da li vam je on naveo te razloge?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, nije mi naveo. Nisam ja nikad ni stao sa njim da razgovaram što nosi traku, ja, najvjerovatnije da je nosio traku što je, kao narednik ili vođa ili šef ili, nečega, sad nečeg, najvjerovatnije nosio.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Dragiša Dikiću, u vezi sa pripadnošću gospodina Mitra bilo kakvoj paravojnoj jedinici, vi tvrdite da on nikada nije pripadao jednoj takvoj grupi? Vi to kategorički tvrdite, je li to tačno?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Što se tiče mene, lično mog mišljenja, sad, ono što ja znam, ali ne moram ja da znam sve, al' kol'ko ja znam, meni nije poznato da je ...

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: A kad kažete da vi ne morate sve da znate, šta time hoćete da kažete? Da li hoćete da kažete da ne posedujete sve informacije?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Mislim, ne da ne posjedujem, nego me ni ne interesuje sve, jer ja imam i svojih nekih problema, ne da mislim ja sad sve, šta ko ...

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Vi ste posvedočili da je ponašanje pripadnika paravojskih jedinica koje su delovale u vašem kraju bilo takvo da to nisu mogli da budu ljudi rodom iz Višegrada, je li to tačno?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Po onom ponašanju kol'ko ja znam Višegrađane, ove što poznajem, mislim da ne bi.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hoćete da kažete da u to vreme, u vreme rata, nije bilo nasilja u Višegradu?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja neću ništa da kažam, jer ja samo kažem ono što ja znam i vidim, ali to nisam ... Ako nešto nisam vidio ne mogu da kažem.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Pa ipak je bilo ubistava u Višegradu?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Isto ja, ovaj, ne tvrdim ništa, jer stvarno ja nisam vidio. Ja sam radio na takvom mjestu gdje stvarno sam malo izdvojen, rek'o sam gdje, radionica gdje je, tako da sam ja slabo bio u pućen u te neke stvari. U stvari, nisam, nisam im'o ni potrebe da ov ... Negdje bezveze hodam i da gl ... Radio sam posao svoj koji sam zadužen bio.

TUŽILAC OSOGO: Gospodine predsedniče, sada je 13.00.

SUDIJA HANT: Nastavljamo u 14.30.

(pauza)

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, izvolite.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospodine Dikić, vrtićemo se na neke od tačaka koje smo dotakli pre pauze za ručak. Hteo bih da mi precizirate sledeće: na putu, gde se nalazila vaša kuća, nije bilo brojeva na kućama, je li to tačno?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ulica, tabla koja postoji, koja se sad zove Vojovode Stepe, stoji na mojoj kući, a kuća je "bb", bez broja.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Što se drugih kuća tiče, jesu li one imale kućni broj radi mogućnosti identifikovanja adrese, mislim u toj vašoj ulici?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Jesu, jesu. Jesu.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Hvala. Rekli ste nam da ste radili u jednoj privatnoj radionici gde se popravljali automobile, između ostalog i autobuse. Da li vam je poznato da li su ti autobusi "Centrotransa" prevozili Muslimane i to na

selektivan način, prema nekim drugim mestima, prema Kladnju, na primer i drugim mestima?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato uopšte. To je krug "Centra", to nije privatno, ono što kažete vi "privatno", to je preduzeće državno bilo, ja mislim da je još uvijek, ali je radionica odvojena krugom žice od autobuske stanice, tako da ja stvarno ne znam. Između, ako treba još da pojasnim, između radionice i autobuske stanice postoji rampa baš. Gdje se nalazio taj kao čuvar i, što je propust'o vozila, ta koja smo mi radili. Ako to šta znači.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Čak i izvan vaše radionice, nije vam bilo moguće da dođete do takvih informacija? Vi ste bili u jednoj poznatoj radionici, znalo se u Višegradu da dolazi do takvih transporta, prevoza prema drugim mestima?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Što se tiče ... Ja stvarno ne znam. Mislim, meni je nepoznato.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Uopšteno govoreći, vama takođe nije poznato da je bilo Muslimana u Višegradu i da ste među komšijama imali Muslimane?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Meni je poznato da je bilo Muslimana u Višegradu.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Je li vam poznato da li su oni bili predmet diskriminacije ili bilo kakvih nasilnih činova od strane nemuslimana?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, ne znam u kom smislu mislite. Što se tiče lično mene, oni nisu imali ništa, a sad, ne znam, ne bi' vam mog'o to, ne razumijem baš potpuno pitanje.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Moje pitanje je vrlo jasno. Vi ste živeli u gradu, u jednoj opštini i govorili ste nam o ...

prevodioci: Prevodioci nisu shvatili.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: ... ali vam je poznato da je dolazilo do etničkih sukoba. Zanima me da li vam je, barem uopšteno govoreći, poznato da je muslimansko stanovništvo iz Višegrada bilo predmet nasilja, dakle, da je nad njima vršeno nasilje od strane nemuslimanskog stanovništva, a posebno Srba?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Meni nije poznato to.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Dakle, nepoznato vam je da je na području opštine Višegrad bilo etničkih sukoba?

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, da li stvarno moramo da prolazimo kroz to? Koliko sam ja shvatio, to nije sporno u ovom predmetu. Svedok kaže da nije upoznat sa tim, ali to nije sporno, svedoci su već svedočili na tu temu.

TUŽILAC OSOGO: Da, gospodine predsedniče. Imamo ovde svedoka koji je pročitao svečanu izjavu, on je bio čuveni automehaničar u tom mestu i tvrdi da nije sa tim upoznat. On se ili ruga pravdi ili je vrlo arogantan, kad uporedimo to sa drugim svedočanstvima koja smo ovde čuli.

SUDIJA HANT: Ako ste hteli da se to stavi do znanja, učinili ste to. A sada, molim vas, pređite na ključne tačke.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Dragiša Dikiću, jeste li čuli za vozilo crveni "Pusat", marke "Folksvagen" (Volkswagen) koji je pripadao Behiji Zukić?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Jeste li čuli za ubistvo te gospođe?

prevodioci: Svedok nije dao odgovor. Prevodioci nisu čuli da je dao odgovor.

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas da odgovorite ponovo jer vas prevodioci nisu čuli. Jeste li čuli za ubistvo Behije Zukić koja je posedovala "Folksvagen"?

SVEDOK DIKIĆ: Ne, nisam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste, gospodine Dragiša Dikiću, da ste čuli da je gospodin Mitar Vasiljević pao s konja i da je nešto slomio, je li to tačno?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo da je pao s konja i da je slomio nogu. U stvari, ja sam ga vidio sa štakama.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Vi ste to čuli, od koga? Ko vam je to rekao?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, pričaju, pričalo se u radionici, pričali su ljudi, mislim ja nisam vidio al' sam čuo da je pao s konja, baš taj dan su pričali, al' ja ne mogu da se sjetim koji je to dan bio, tačno datuma, ne znam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Kad kažete "tog dana", kog dana?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se dana. Ne sjećam se dana.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Sećate li se u kom je mesecu to bilo?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja se ne sjećam mjeseca, ali znam da je odma' nekako bilo to pokraj, pri povlačenju korpusa užičkog.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Pre ili posle povlačenja Užičkog korpusa?
SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Posle povlačenja Užičkog korpusa.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Kada ste videli gospodina Mitra Vasiljevića sa štakama, je li vam on rekao kako je slomio tu nogu, kako je došlo do toga?
SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Nisam ga ni pitao.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Niste o tome govorili?
SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Nisam uopšte razgovarao o tom.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: To vam je komšija. Imali ste odlične odnose sa njim.
SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Da, samo što sam ja bio zadužen u radionici, nisam ja puno kontaktirao sa komšijama u to vrijeme.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: U radionici, kad ste saznali, niste uopšte razgovarali o tome, o okolnostima pod kojim je on pao sa konja i slomio nogu?
SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Nismo.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste da je nosio štake?
SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Nosio je štaku, u redu, to sam ga sret'o na ulici kad sam išao, a ovo, ono, ako mislite ono kroz radionicu što je prošla priča kako je Mitar pao s konja, priča je bila da je se, da je konj se prep'o na izlogu, vidio sam sebe pa pao, tako u tom smislu neka priča je kružila, ako baš vam, to vas interesuje puno.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: To je ta verzija događaja koju ste imali u radionici, da se konj vidio u nekom ogledalu, vitrini, izlogu i da je pao?
SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Mislim, pošto je to se desilo na, poznavajući ja grad, pošto je to se desilo pred jednom robnom kućom, to je samo izlog tu, a nema nikakvih vitrina ni ogledala, to je izlog, prodavnički izlog, staklo.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Rekli ste jutros da je on nosio štake nekoliko meseci. Zna li otprilike koliko meseci je nosio te štake?
SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne bih mogao da kažem.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Je li on bio odsutan neko vreme? Nakon tog pada sa konja, je li bio odsutan od kuće?
SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, najv ... Bio je, ja ga nisam viđao da, za vrijeme toga i mislim, čuo sam priču da leži u bolnici u, da je u Užicu.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Ko vam je to rekao?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Isto tako, građani. Mislim, sve je to, ja, prolazilo kroz radionicu i šta ja znam, od tog što ja znam.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Niti jedan član njegove porodice nije vam to rekao, niti žena, niti deca koju ste poznavali?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Niti sam ja pitao, niti su mi oni ...

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Mislite da zvuči verodostojno da ste imali komšiju kom se tako nešto dogodilo, tako nešto ozbiljno, a da niko ništa ne zna o tome?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ja kol'ko znam, ja sam rekao. Kol'ko znam ja sam rekao, jer ja sam, nisam ja mog'o puno tu da kontaktiram ni s komšijama, ja sam samo mog'o da viđam komšije u prolazu, jer sam ja radio danonočno u, u radionici.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Dragiša Dikiću, je li vam poznato zbog čega se gospodin Mitar Vasiljević nalazi ovde?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Meni je poznato da je optužen, onoliko kol'ko sam mog'o da čujem iz medija, toliko mi je to ...

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Vi ste izjavili da ne smatrate da je on sposoban da poćini bilo kakav zloćin, to ste rekli jutros. Na koji zloćin, na koje krivićno delo ste mislili pri tom?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Pa, ja ne znam, ja sam u mediju sluš'o, u našem mediju, bar, sluš'o da je Mitar optužen radi ubistava. I na to sam mislio.

TUŽILAC OSOGO – PITANJE: Gospodine Dragiša Dikiću, ako možete da budete toliko nezainteresovani prema komšiji i njegovoj porodici koja je ostala bez glave porodice, ne znam kako možete da tvrdite da, uprkos tome, možete da stavite ruku u vatru i da ukažete na nevinost komšije s kojim niste imali nikakvih odnosa kada je on imao probleme? Mi smo ovde spomenuli nekoliko ćinjenica koje se odnose na situaciju u Višegradu, vi niste upoznati niti sa ubistvima, niti sa zloćinima koji su se dogodili, niste u toku što se tiće sukoba Muslimana i Srba, vi ste od jutra do naveće radili u svojoj radionici, ponekad, pak, kažete da ste često odlazili iz te radionice i odlazili kući, nije vam poznato je li gospodin Mitar Vasiljević bio dodeljen na neki posao, niti ko je to bio. Vi tvrdite da ste održavali redovne odnose sa familijom i decom, niste razgovarali s gospodinom Mitrom Vasiljevićem o njegovoj nesreći i njegovom padu s konja, međutim, kvalifikovali ste ga kao dobrog oca porodice, dobrog supruća i dobrog oca, pa se pitamo, je li se vi to ovde nekom rugate? Završio sam, gospodine predsedniće.

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Želeo bih da odgovorim gospodinu, da sve što sam izjavio i sve što sam rekao kakav je Mitar, to sam rekao da mislim o Mitru da je takav bio, sve do početka rata. A ja nisam govorio u vezi, o Mitru samo u ratu. Sve,

od kako znam Mitra, do prije rata, kakav je bio, ja sam takvu ocjenu i dao o čovjeku. I nije uopšte i stojim iza ovoga i nimalo se ne stidim za ovu izjavu koju sam ja dao.

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, nije uobičajeno da se dopušta pravnicima, s bilo koje strane, da daju komentare kao što je bio vaš vrlo dugačak komenatar na kraju. Ako želite, možete da postavljate pitanja, možete da date neke kratke komentare, a ovo je bilo više od komenara po njegovom svedočenju i nadam se da to nećete ponovo da uradite. Da li ima dodatnih pitanja od strane Odbrane? Izvolite.

DODATNO ISPITIVANJE: ADVOKAT TANASKOVIĆ

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Časni Sude, kad je gospodin Osogo pročitao dio izjave, ranije date, od 21. avgusta 2000. godine, date od strane svedoka Dikić Dragiša, pročitao je samo dio izjave, pa bi ja volio i želeo, u stvari, da pročitam nastavak te izjave koju gospodin Osogo nije pročitao. Dakla, onu izjavu koju je gospodin Osogo pročitao, a to je tačna izjava, ta koja piše ... U izjavi datoj od strane Dikića, kaže ... Dalje se kaže: "Ono što znam i što sam vidjeo je da je Mitar organizovao čišćenje grada i ulica od smeća, otpadaka ..."

prevodioci: Možete li, molim vas, samo sporije da čitate?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Izvinjavam se. Dakle: "Ono što znam i što sam vidjeo je da je Mitar organizovao čišćenje grada i ulica od smeća, otpada raznog i slično, pa su ga čak pojedini građani hvalili, jer da nije njega ne bi se gradom moglo proći od smeća i otpada." To je puna rečenica, odnosno izjava gospodina Dikića data 21. avgusta 2000. godine. Ja mislim da gospodin Osogo ima ovu izjavu, da bi mogli da se složimo da je to tako.

SUDIJA HANT: Da li je to tačno, gospodine Osogo

TUŽILAC OSOGO: Da, jeste, gospodine predsedniče.

SUDIJA HANT: Da li vi imate neka pitanja, gospodine Tanaskoviću?

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Imam. Imam nova pitanja za gospodina Dikića, kad je pomenuo Mitra Kneževića. Da li vam je poznato da je Mitar Knežević imao nadimak i koji je to nadimak?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Imao je, zvali su ga "Mitar Četnik".

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Gospodine Dikiću, vi ste objasnili kad ste upoznali, odnosno videli Mitra Kneževića. Da li ste приметili da on ima neke nedostatke?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ma, ja sam i zapamtio Mitra Četnika po tome što je on, malo mi neobično izgledao, što je, on nije imao jednog oka i ovako mi je izgledao uvijek, malo koji, ko strašno kad gleda u čoveka, a radi toga sam ga i zapamtio iz kafane, a, inače, radi nekih drugih razloga, ja ... I drugog dodira nisam ni im'o s čovekom.

ADVOKAT TANASKOVIĆ – PITANJE: Kada ste bili u prilici da vidite Kneževića, je li imao on šešir, možda, na glavi?

SVEDOK DIKIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Dobro, hvala. Nemam više pitanja.

SUDIJA JANU: Gospodine Dikiću, dali ste nam veoma dobru definiciju kumstva ...

prevodioci: Mikrofon molim, časni Sude.

SUDIJA JANU: Gospodine Dikiću, dali ste nam vrlo preciznu i ekspresivnu definiciju kumstva. Rekli ste da je kum nešto što se jako poštuje, nešto što se prenosi sa jedne generacije na drugu, jako je stara tradicija i da je najgora stvar za Srbe koja može da se desi da se promeni kum bez posebnog razloga ili ako to kum traži. Onda je to veliki greh. Da li je to tačno?

SVEDOK DIKIĆ: Da.

SUDIJA JANU: Molim vas da onda objasnite Sudu, onako kako vi to shvatate, po vašem mišljenju, kakav bi to bio specijalni razlog zbog čega bi kum tražio da bude oslobođen svoje odgovornosti kuma?

SVEDOK DIKIĆ: Pa da vam kažem, slavni Sude, ja puno, mislim i ne znam mnogo od toga, al' znam kol'ko sam primio od ovih mojih, prethodnih, starijih, kum može da zatraži, da zatraži prestanak svog kumstva prilikom njegove bolesti, ne može da dođe, a nema kome, nema ko da ga nasledi, tako da bi on, dođe pa zamoli, izvine se, da ne može sa razlogom tim i tim i tako tek bi onda moglo da se prenese kumstvo na nekoga drugog, a možda i on da predloži nekog od svoje, možda, bližnje famiilje i tako. Znači, kratko ovako rečeno, može, ali najviše dolazi do zdravstvenih razloga i ako nema mladih potomaka.

SUDIJA JANU: A šta je sa ponašanjem jedne strane u tom odnosu? Recimo, jedan primer, kakvo je vaše mišljenje o sledećoj situaciji, kada jedna osoba, na primer, u

tom odnosu vidi da ova druga osoba, znači, vodi da je ta druga strana počinila nekakav zločin i posle toga ta osoba koja je počinila zločin bi onda zamolila tu osobu da ova prva osoba bude njegov kum. Na primer, da ga zamoli da bude njemu kum na venčanju. Šta biste vi uradili u takvoj situaciji?

SVEDOK DIKIĆ: Vjerujte da ja ... Ne mogu vam odgovoriti. To je malo i poteže, momentalno da bi' vam odgovorio sad, jer ako mi nisu poznati neki razlozi, to je teško odgovoriti na to pitanje. Ja bi' vas zamolio ako može to da ...

SUDIJA JANU: Ja sam vam dala primer, vidite da je osoba kojoj ste vi kum, znači s kojom ste u toj vrsti odnosa, počinio nekakav zločin, ozbiljan zločin na vaše oči i posle toga ta osoba od vas traži da izvršavate svoje kumovske obaveze. Da li je to onda dovoljno poseban razlog da se traži da budete oslobođeni tih obaveza. To je moje pitanje. Kako biste se vi ponašali u takovoj situaciji?

SVEDOK DIKIĆ: Vjerujete da ne znam. Ne znam. A nije kumstvo vezano sudskim bilo kakvim ... To su ljudski odnosi, e sad, ja ne znam kako bi' se oseć'o. Nisam u to ulazio i stvarno ne znam. I ne znam ni šta bi odradio

SUDIJA JANU: Hvala vam. Imam još jedno pitanje. Da li ste poznavali Stanka ili Stanimira Pecikozu?

SVEDOK DIKIĆ: Jesam.

SUDIJA JANU: Da li vam je poznato kako je on umro? Da li ste čuli nešto o tome, rekli ste da ste bili u radionici, ljudi su pričali, dolazili vama, da li ste čuli nešto?

SVEDOK DIKIĆ: Pa, ja znam, ovaj, da, on je poginuo, kol'ko, on nije umro, on je poginuo. Našli su ga u autu, toliko, sve što ja poznajem, sad, kako je došlo do toga da je on nađen u autu, mislim otprilike ja znam i gdje je to bilo, posle toga sam nailazio za, pa sam prolazio kroz tog mjesta, ali nisu mi podaci poznati uopšte kako je i došlo do tog. Uglavnom, ja sam s tom porodicom prilično dobar, na tu temu nisam nikad razgovarao, ali sam čuo da je nađen u autu u jednoj rijeci, sad kako je došlo do tog, to mi nije poznato uopšte.

SUDIJA JANU: Ali da li poznajete tu porodicu? Rekli ste da ste rođeni u Višegradu, da ste odrasli, stanovali. Kako biste vi karakterisali tu porodicu? Vi ste nam dali jednu sliku o porodici gospodina Vasiljevića.

SVEDOK DIKIĆ: To je jedna porodica poznata u Višegradu, pogotovu dok je bio Stanko. Oni drže jednu malo poveću radionicu u kojoj stvarno rade i sad mu je nasledio i sin. Jako fina porodica. Iz kog razloga je on poginuo, to stvarno, mislim,

pogriješio bi bilo šta da kažem, a, ovaj, on nije umro, poginuo je, a kako je poginuo to stvarno ne bi' znao reći.

SUDIJA JANU: Da li znate da li je on imao nekakav položaj u nekoj političkoj stranci, da li je bio član neke stranke ili bio rukovodilac? Da li vam je bilo poznato to?

SVEDOK DIKIĆ: Meni stvarno to nije poznato. Ja samo njega znam kao jednog dobrog i velikog radnika.

SUDIJA JANU: Da li ste vi bili član neke političke stranke pre višestranačkih ili posle višestranačkih izbora?

SVEDOK DIKIĆ: Ne.

SUDIJA JANU: Gospodin Vasiljević je svedočio da je Srpska demokratska stranka, postepeno, od marta 1992. godine delila oružje, puške i da su svi primili pušku. Da li ste i vi dobili jednu?

SVEDOK DIKIĆ: Ne.

SUDIJA JANU: Kad su vas pozvali kao rezervistu, da li su vam tada dali pušku, kao pripadniku To-a?

SVEDOK DIKIĆ: Da.

SUDIJA JANU: Kao rezervista koji je dobio zadatak, taj posao koji ste vi obavljali, da li ste i vi morali da nosite bilo kakvu traku, kao traku koju je nosio gospodin Vasiljević, možda traku drugačije boje?

SVEDOK DIKIĆ: Pa ja nisam imao nikakvu traku, niti smo imali obavezu uopšte, mi smo imali radna odijela i sve je to bilo, što se tiče radionice.

SUDIJA JANU: Da li znate za bilo kakvo pravilo prema kome bi različiti rezervisti nosili različite trake ili različite oznake?

SVEDOK DIKIĆ: Ja stvarno ne znam, jedino da su neke od starešina nosili neke činove, a inače ...

SUDIJA JANU: Da li se radilo o traci oko rukava ili je to bilo nešto drugo? Ja ne znam mnogo o vojnim stvarima, ali ...

SVEDOK DIKIĆ: Kod nas u vojske su postojale neke oznake, ali u, oni su u zadnje vrijeme, u staroj Jugoslaviji su, normalno, bile oznake sa trakama i sa zvjezdicama. Da vam pravo kažem, ja sad u ovoj, ovoj vojsci ... Ne znam i nemam dodira pa da ja sad znam uopšte kakve su im oznake i trake.

SUDIJA JANU: Da i kako vi onda objašnjavate tu traku koju je nosio gospodin Vasiljević? Da li je vama možda poznato neko zvanično objašnjenje ili se radi o njegovoj privatnoj, ličnoj odluci da nosi tu traku?

SVEDOK DIKIĆ: Pa dobro, to su, traka na ruci, to su trake obično redara i to nisu nikak'e trake činova nekih. To je traka običnih redara koja posjeduju i sad nose trake redari na ruci.

SUDIJA JANU: Da li je to uobičajeno ili da li je bilo uobičajeno u rezervnom sastavu da se to tako nosi? Da li je to pravilo ili su, jednostavno, svi znali da ako neko nosi crvenu traku da onda ima nekakvu dužnost, da je redar?

SVEDOK DIKIĆ: Obično i sad i danas danle nose trake crvene, da bi, najvjerojatnije, raspoznavali ko je taj redar i na utakmicama, na, šta ja znam, svim ovim, redari, ako je zabava neka i tako ti nose obilježene trake i sad danas danle to nose kod nas takve trake.

SUDIJA JANU: Hvala vam.

SUDIJA TAJA: Rekli ste da ste sa Mitrom Vasiljevićem bili u dobrim odnosima, dobrim komšijskim odnosima. Moje je pitanje je sledeće: da li ste bili u dobrim odnosima ne samo sa Mitrom Vasiljevićem, već i sa Milojkom, suprugom optuženog?

SVEDOK DIKIĆ: Ja nisam imao razloga uopšte da ne budem u dobrim odnosima komšijskim, ja sam u takvim odnosima sa njima isto k'o i sa svim drugim komšijama koji žive u, u tom gradu. Ništa oni nisu imali bolje privilegije kod mene što se tiče odnosa.

SUDIJA TAJA: Nakon hapšenja Mitra Vasiljevića, da li ste nastavili da budete u dobrim odnosima sa Milojkom?

SVEDOK DIKIĆ: Ja se pozdravljam k'o i dosad, uvek.

SUDIJA TAJA: Kako ste vi postali svedok u *Predmetu Mitar Vasiljević*? Da li ste se vi dobrovoljno javili da budete svedok ili je neko tražio od vas da budete svedok?

SVEDOK DIKIĆ: Od mene je tražio advokat, ali na čiju inicijativu ja, meni nije poznato ni sad, da li je to na inicijativu Mitra ili lično, lično advokata, jer ja ne bi im'o razloga da se prijavim sam, otkud znam ja i da uopšte treba neki, nešto da, inicijativu advokata, onako kako ja znam, a sad da li je Mitar tražio od advokata, to ja ne znam.

SUDIJA TAJA: Ali to nije od vas tražila Milojka?

SVEDOK DIKIĆ: Ne. Ja upravo s Milojkom nikad nisam ni razgovarao u vezi toga.

SUDIJA HANT: Gospodine Osogo, da li imate neka pitanja koja proizlaze iz pitanja koja su postavile sudije?

TUŽILAC OSOGO: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Gospodine Tanaskoviću?

ADVOKAT TANASKOVIĆ: Ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Hvala vam, gospodine. Sada ste slobodni, možete da idete i zahvaljujemo vam se na vašem svedočenju.

SVEDOK DIKIĆ: I ja se zahvaljujem vama

SUDIJA HANT: Koji je vaš sledeći svedok?

ADVOKAT DOMAZET: Časni Sude, sledeći svedok je VGD-22.

SUDIJA HANT: Hvala vam. Gospodine Domazet, da li vam je poznato da li će taj svedok da spomene ijednog od svedoka za koje ste vi već tražili pseudonime?

ADVOKAT DOMAZET: Mislim da ne, časni Sude.

SUDIJA HANT: Ako se to desi, ako mislite da će doći do toga, bilo bi dobro da dobijemo jedan list papira sa svim pseudonimima, onako kako je to radilo i Tužilaštvo, jer samo vi znate o kome govori svedok. Sudski referent je pripremio dokument sa imenom ovog svedoka i njegovim pseudonimom, tako da to može da se usvoji kao dokazni predmet koji će da bude pod pečatom, naravno. Ali ako bi to mogli da uradite za svakog od vaših svedoka koji imaju pseudonim, to bi nama pomoglo.

ADVOKAT DOMAZET: Da, hvala, časni Sude.

SUDIJA HANT: Gospodine, molim vas da pročitate svečanu izjavu, da je pročitate sa lista kog vam je dao sudski poslužitelj.

SVEDOK VGD-22: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA HANT: Sedite, gospodine. Gospodine Domazet.

GLAVNO ISPITIVANJE: ADVOKAT DOMAZET

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hvala, časni Sude. Dobar dan, gospodine.

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine, vas ću danas oslovljavati pod pseudonimom koji vam je dodeljen, a to je VGD-22, dakle, vaše ime nećemo spominjati obzirom na mere zaštite koje ste vi tražili i koje je Pretresno veće odobrilo. Dakle, razumeli ste to, gospodine VGD-22?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

SUDIJA HANT: Svedok treba da pogleda dokument, da pročita i kaže da li se radi o njegovom imenu i onda da se taj dokument uvrsti u dokazni materijal.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Pogledajte da li je to vaše ime i prezime, bez čitanja, naravno, potvrdite da li je to vaše ime i prezime.

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, to je moje ime i prezime.

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, zavisim od vas što se tiče broja vašeg sledećeg dokaznog predmeta. Mi smo stigli do broja 22. Da li će onda vaš sledeći broj da bude 23?

ADVOKAT DOMAZET: Da.

SUDIJA HANT: U redu. Ovo će da bude dokazni predmet 23 i biće zapečaćen.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gospodine, iako je uobičajeno da od svedoka tražimo i dobijemo više podataka porodične prirode, ja ću se ograničiti samo na nekoliko, upravo zbog mogućnosti da vaš identitet na drugi način ne bude otkriven, pa vas neću pitati za datum rođenja, ali kažite vaše godine starosti.

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Moja starost je 38 godina.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde sada živite, gospodine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Sada živim u Višegradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde ste živeli 1992. godine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: I tada sam živio u Višegradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se može reći da ste ceo taj period živeli u Višegradu, dakle i pre 1992. godine, pa sve do danas?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koje je vaše sadašnje zanimanje?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Moje sadašnje zanimanje je profesionalno vojno lice u VRS, odnosno Vojsci Republike Srpske.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Uoči izbijanja sukoba u Višegradu i okolini, dakle negde u proleće 1992. godine, koja je tada bila vaša profesija i gde ste tada radili?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Prije izbijanja rata bio sam profesionalno vojno lice, tada kod bivše JNA.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste bili oficir ili civilno lice zaposleno u JNA?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Bio sam vojnik po ugovoru kod JNA.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li da nam kažete gde ste bili u aprilu 1992. godine, sa poslom?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Aprila 1992. godine? Aprila 1992. godine, od 1. aprila 1992. godine počinje teći moj ugovor sa JNA.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, 1. aprila 1992. godine, stupili ste u JNA kao vojnik po ugovoru?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde je bilo vaše radno mesto, tada?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Tada je bilo moje radno mjesto u skladištu "Uzamnica", u Višegradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste nam "skladište Uzamnica". Da li se to odnosi na nešto što se ovde vrlo često spominjalo kao kasarna JNA u Uzamnici?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li nam reći gde se ta kasarna nalazi u odnosu na sam grad Višegrad?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, skladište Uzamnica se nalazi na, mislim, čet'ri-pet kilometara uzvodno od Višegrada.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Može li se reći da se nalazi prema Goraždu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, s obzirom da Drina teče iz Goražda, da kažem.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se nalazi na obali reke Drine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, nije neposredno uz obalu, čak, čak se ne vidi rijeka Drina iz skladišta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li je u blizini hidrobrana, u stvari hidroelektrana koja je poznata kao višegradska hidroelektrana?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li nam reći šta je bio vaš posao na koji ste stupili 1992. godine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Moj posao je bio, mehaničar za municiju.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je ta kasarna predstavljala i skladište municije u to vreme?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, to, u stvari, jeste bilo skladište municije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Po teritorijalnoj organizaciji tadašnje JNA, kome je pripadala ta kasarna u Uzamnici?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pripadala je logističkoj bazi sa sjedištem u Sarajevu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li nam reći, u tim danima aprila kakvi su bili odnosi u Višegradu samom, da li je došlo do nekog poremećaja međusobnih odnosa etničkih zajednica i, ako jeste, kako se to odražavalo na vaš rad JNA, odnosno rad u kasarni?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Po mom ličnom mišljenju, april mjesec je bio kulminacija, da kažem, dešavanja u Višegradu što je, normalno, uticalo na naš stepen, stepen organizovanosti u samoj vojsci, to jest stepen organizovanosti odbrane skladišta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li nešto bliže objasniti na šta ste mislili kad ste ovo rekli?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Mislio sam na to, kol'ko se sjećam, je već tada, krajem aprila, je l' da, došlo do pustanja vode iz akumulacionog jezera hidroelektrane "Višegrad". Civili, to jest stanovništvo su zatražili, da kažem, spas, zaštitu kod nas u kasarni, mi smo se izorganizovali da to sve prihvatimo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da, o tome je i bilo reči, ali to su događaji koji su nastupili kada je došlo do opasnosti i pretnje i puštanja vode na brani. A da li je i neposredno pre toga u vašoj kasarni bila pojačana bezbednost ili osiguranje kasarne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da. Da, jeste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zbog čega?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, zbog toga što se, rekao sam, tu nalazilo skladište municije i normalno je da smo očekivali da će se napasti kasarna iz razloga da se dođe do municije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, postojala je opasnost, tako je bar, znači, procenjeno kod vojnih vlasti, da neko može pokušati da silom uzme tu skladionu municije, jer sam vas tako razumeo?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato na koga se to odnosilo, dakle, na potencijalnu opasnost da neko napadne kasarnu i oduzme tu municiju?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Po tadašnjoj procjeni mojih pretpostavljenih, to se odnosilo na muslimanske ekstremiste.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato da je tada, dakle u to vreme u okolini kasarne ili Višegradu ili okolini Višegrada, postojala takva opasnost, odnosno grupa ekstremista koja bi to mogla da pokuša?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se to radi o tim ljudima koji su zauzeli branu, odnosno hidroelektranu tih dana u aprilu 1992. godine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, upravo se to odnosilo na te ljude.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Međutim, kasarnu u Uzamnici, odnosno vaše skladište nije niko napao vojno za to vreme, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, nije napadnuta kasarna, to jest skladišta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste vi u to vreme, za to vreme, stalno bili u kasarni? Kada kažem "stalno" mislim da li se radilo o danonoćnom dežurstvu ili ste odlazili posle posla kući u Višegrad?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Naše dežurstvo u skladištu je bilo danonoćno i nismo imali, ovaj, odobrenje za odlazak kući.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada je došlo do zauzimanja brane i pretnje da će biti dignuta brana i pušten voda niz Drinu, kako se to tada odrazilo na vaše okruženje, odnosno kasarnu? Da li je odmah iza toga došlo do dolaska izbeglica u krug vaše kasarne?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Izbjeglice koje su zatražile pomoć od nas došle su prije pustanja vode sa pomenute hidrocentrale.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A da li vam je poznato da li su došli zbog opasnosti od puštanja vode ili iz nekog drugog razloga?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Opet kažem, po tadašnjoj procjeni mojih pretpostavljenih, većina je vjerovatno došla potražiti pomoć, a dio njih je bio tu iz nekih drugih razloga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je moguće da procenite koliko je to ljudi otprilike bilo u to vreme, o kojima ste vi u toj kasarni brinuli?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: 700 do 800 izbjeglica je tada bilo u krugu skladišta.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li nam reći vašu procenu o nacionalnom sastavu, dakle, da li se radilo o mešovitom, da je bilo i Srba i Muslimana ili samo jednih ili drugih?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Po nacionalnoj strukturi, da kažem procentualno, po mojoj procjeni je bilo vjerovatno nekih 90% muslimanskog stanovništva, a ostalo su bili Srbi, malo, u jednoj manjini.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I do kada su ovi ljudi ostali kod vas u kasarni?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Izbjeglice koje su bile u kasarni, u skladištu, bili su negdje tu do, do dolaska Užičkog korpusa u Višegrad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Možete li, najkraće, reći šta se desilo po dolasku Užičkog korpusa, uopšte sa tim ljudima koji su bili i kod vas i možda na drugim mestima oko Višegrada?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, dolaskom Užičkog korpusa u Višegrad, stanje se normalizovalo. Privreda je počela raditi, svi su vraćeni na radna mjesta, kad kažem "svi" mislim i na Srbe i na Muslimane i, da kažem, maltene je počeo teći normalan život.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, po vašoj oceni svi ti ljudi su se uglavnom vratili u Višegrad, počeli da rade i da žive i smatrate da je tada se normalizovao život u Višegradu, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, u odnosu na stanje koje je bilo prije.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A možete li, najkraće, reći šta je to bilo pre što je prouzrokovalo neko drugo stanje koje nije bilo normalno?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Nije bilo normalno to da ... Uglaynom muslimanski ekstremisti su vršili kojekakve terore na nemuslimansko stanovništvo, stare, mlade, na ulici u firmama i prijetnje, maltretiranja i sve što proizilazi iz toga.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: To je po vama bilo pre dolaska Užičkog korpusa, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je u to vreme, dakle pre dolaska Užičkog korpusa, zbog ovog što ste rekli dolazilo do situacija da srpski deo stanovništva napušta grad?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, veliki dio srpskog stanovništva je u tom periodu napustao grad, zbog prijetnji kojekakvih.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li su se i oni vratili u grad po dolasku Užičkog korpusa?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Po dolasku Užičkog korpusa, šta je vaš dalji posao bio? Jeste nastavili da radite u kasarni u Uzamnici ili ste imali neko drugo zaduženje?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Dolaskom Užičkog korpusa je bilo, odnosno svih nas, zaduženje nam je bilo da bezbjedno raselimo skladište, to jest da ga dislociramo.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Do kada ste radili u toj kasarni u Uzamnici?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, u kasarni, to jest u skladištu "Uzamnica" sam ostao do 19. maja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Zbog čega je značajan taj datum koji ste naveli, 19. maj, šta se odigralo tog dana?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: 19. maj je bio datum kada je bivša JNA otišla sa prostora bivše BiH.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je tog dana, dakle, ne samo formalno već i fizički, Užički korpus napustio teritoriju Višegrada i na koju stranu je krenuo?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, s obzirom da je i Užički korpus bio jedinica JNA i on je do tog datuma napustao Višegrad.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li to mogu da razumen da je već ranijih dana počeo odlazak snaga Užičkog korpusa i da je 19. maj bio poslednji dan, odnosno dan kada su i poslednji vojnici napustili Višegrad?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, upravo tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste, gospodine VGD-22, bili vojnik po ugovoru sa JNA. Šta ste tada uradili? Da li vam je ponuđeno da zajedno sa JNA i vi odete iz Višegrada i šta ste vi uradili?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, svima nama je bio ponuđeno tada, da li dalji status želimo da nam rešava JNA ili tadašnja TO. A ja sam se izjasnio tada da dalji status želim da mi riješava TO iz razloga što mi je tu porodična kuća, porodica, svi su mi tu, znači, želio sam da ostanem tu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, mogućnost je bila da i dalje ostanete pripadnik JNA, ali u tom slučaju biste morali da sa tim jedinicama idete iz Višegrada, i uopšte iz Bosne i Hercegovine, je li sam dobro razumeo?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, upravo tako.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: A kada govorite o ovoj drugoj mogućnosti da budete u Teritorijalnoj odbrani, da li ste mislili na Teritorijalnu odbranu u Višegradu samom, dakle i dalje tu gde ste živeli?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, upravo, da kažem tada štab Teritorijalne odbrane Višegrad je odlučivao o daljem našem statusu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I obzirom da ste se odlučili da ostanete u Višegradu i stavili se na raspolaganje Teritorijalnoj odbrani, koji je bio vaši dalji položaj ili funkcija u toj organizaciji?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Dalje moje zaduženje, da kažem, je bilo u sastavu obezbeđenja komande, znači, radio sam u, bio sam raspoređen u sastav vojne policije, na obezbeđenje komande.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Dakle, bili ste u obezbeđenju, odnosno u vojnoj policiji koja je obezbeđivala komandu Teritorijalne odbrane u Višegradu, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Gde se nalazilo sedište te komande Teritorijalne odbrane?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Komanda se tada nalazila u hotelu "Bikavac" u Višegradu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Tada, od kada ste se nalazili na toj funkciji, da li ste tada mogli da odlazite svojoj kući, za razliku od funkcije koju ste imali u Uzamnici, gde kažete da ste danonoćno dežurali?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, kasnije sam mogao povremeno da odlazim kući.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Hoćete li nam reći gde je vaša kuća, odnosno gde ste stanovali u Višegradu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Moja kuća se nalazi na, nizvodno na 1.500 metara, orijentaciono, od grada, znači nizvodno prema Višegradskoj Banji.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se može reći da ste živeli u blizini, nećemo govoriti kojoj ... (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li ste njega lično poznavali?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Od kada i kako, možete li da nam kažete?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, gospodina Vasiljevića lično poznajem od samog njegovog dolaska u Višegrad, odnosno, odnosno od kada je njegov otac kupio kuću tu, neposredno uz moju, da kažem, vrlo blizu moje kuće, od tada poznajem gospodina Vasiljevića.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Koliko je to vremenski, od sada, unazad, otprilike?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, vjerovatno više od 25 godina.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Rekli ste da je njegov otac kupio kuću i da su živeli u toj kući, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, njegov otac je kupio tu kuću, ali je u njoj živio sam gospodin Vasiljević Mitar. Naravno, dok se nije oženio.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li vam poznato to da se oženio, znate li njegovu porodicu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, da, poznajem njegovu porodicu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li je on zidao porodičnu kuću?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Ne, to je bila ranije sagrađena kuća.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Mislite na kuću u koju se uselio, u kojoj je živio tada, ali da li vam je poznato da je pored te kuće građena nova kuća?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pa, da. Gospodin Vasiljević je lično sebi kasnije sagradio novu porodičnu kuću.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete "sagradio", proizašlo bi da je i završena i useljena. Koliko godina je ona zidana, da li vam je poznato? I da li vam je poznato da li je bila završena?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Porodična kuća gospodina Vasiljevića je, mislim, bila pokrivena i pre rata, međutim useljena je tek po završetku rata.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li vam je poznato da je, kada je tu kuću osposobio, izdao nekome, a da je i dalje živio u onoj drugoj starijoj kući, staroj kući?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, gospodin Vasiljević je nastavio živjeti u staroj kući, a novu je izdao.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate kome?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, tu su bili smješteni pripadnici SFOR-a, vjerovatno SFOR-a.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Sada bih se vratio, gospodine, na, dakle, ono vreme kada je JNA napustila Višegrad, a vi prešli sa službom u Višegrad i kada ste bili u obezbeđenju komande u Bikavcu i, kako sami kažete, povremeno dolazili kući. Da li se sećate da li ste u tom periodu videli gospodina Vasiljevića ili od nekoga saznali gde se on nalazi, odnosno da li je mobilisan i, ako jeste, gde?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Pri mojim prvim odlascima, povremeno, kući, nisam viđao gospodina Vasiljevića, samo sam od njegove supruge saznao da je bio raspoređen, da je bio raspoređen kao kuvar u nekoj jedinici, mislim u mjestu Prelovu, dole negdje.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete, gospodine, "u početku", kada ste povremeno odlazili da ste ovo saznali, obzirom da ste posle 19. maja počeli da obavljate ovu funkciju na Bikavcu, da li se može reći da ovo o čemu govorite, da je to period posle 20. maja, odnosno da se radi, negde, o kraju maja meseca 1992. godine?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, upravo je to taj period, znači od 19, 20. maja, pa do kraja maja.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da li ste ga negde, posle tog razgovora sa suprugom od koje ste ovo saznali i njega lično, možda videli?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da. Nekad, drugi put kada sam imao dopust, gospodina Vasiljevića sam vidio ispred njegove porodične kuće i on mi je sam potvrdio da je raspoređen kao kuvar u mjestu Prelovu.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se možete setiti, naravno koliko možete, da li je tada kada ste s njim razgovarali, imao neku uniformu i, ako jeste, kakvu?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: S obzirom da na samomo početku, malo je bilo uniformisanih u tadašnjoj TO, gospodin Vasiljević je, mislim, tada imao staru uniformu bivše JNA, to je sivomaslinasta uniforma bivše JNA.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Je li to uniforma koju je imao u to vreme, koju su u to vreme, dakle pre odlaska JNA, imali rezervisti koju su zaduživali takvu uniformu kod svojih kuća?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Da li se sećate da li je tom prilikom imao i neko naoružanje sa sobom?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: S obzirom da se nalazio kući, siguran sam da nije imao tada naoružanje kod sebe.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Vi ste ga tada videli ispred kuće, čini mi se, je l' tako da ste rekli, dakle, bio je uniformi, ali niste videli u tom trenutku kod njega naoružanje, jer sam tako razumeo?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, upravo neposredno uz ulicu je njegova kuća, ja sam ga vidio u prolazu, ispred njegove kuće.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: I tada vam je i on potvrdio da je u Prelovu, da radi u kuhinji, je li tako?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, čak mi je čini mi se tada rekao da je to njegova osposobljenost iz redovne vojske, da je on i u redovnoj vojsci bio na dužnosti kuvara.

ADVOKAT DOMAZET – PITANJE: Kada kažete "redovnoj", mislite na odsluženje vojnog roka u JNA, pretpostavljam? Je li ste na to mislili ili ste mislili na njegov sastav u rezervi?

SVEDOK VGD-22 – ODGOVOR: Da, mislio sam na njegovo redovno odsluženje vojnog roka u bivšoj JNA.

ADVOKAT DOMAZET: Hvala

SUDIJA HANT: Gospodine Domazet, rekao sam da ćemo da vidimo šta ćemo dalje sa listom, u utorak posle podne. Nismo očekivali da će vaš klijent tako dugo da svedoči. Međutim, čini mi se da, uprkos tome, prilično dobro poštujemo program koji smo predvideli, pa ne znam da li ćete moći da dovedete nove svedoke, tako da ne ostanemo bez svedoka do kraja nedelje?

ADVOKAT DOMAZET: Da, vaša Visosti. U dogovoru sa Odeljenjem za žrtve i svedoke (Victims and Witnesses Unit), dogovor je da upravo sada porazgovaramo. Kažu da postoji mogućnost da jednog ili dva svedoka dovedu da budu ovde, u slučaju da sa predviđenim svedocima završimo pre kraja nedelje. Da li u petak po podne radimo ili ne, zbog procene vremena?

SUDIJA HANT: Da, svakako hoćemo, radićemo. Izgubili smo dve nedelje i sada moramo da radimo bez prekida. Napravili smo program na osnovu pretpostavke da ćemo sve vreme da radimo ujutru i posle podne. Svakako mislim da bi bilo dobro da dovedete te ljude, te svedoke, jer pretpostavljam da će možda njihovo svedočenje da traje kraće nego što ste u početku predvideli. U redu, napravićemo sada prekid rasprave i nastavljamo sutra ujutru u 9.30.

Fond za humanitarno pravo

